

**YENİ
EVREDE**

MÜCADELE BİRLİĞİ

FABRİKALAR TARLALAR SİYASİ İKTİDAR HERŞEY EMEĞİN OLACAK!

UMUT DEVRİMDE

• Kitle
Hareketi
Ve Devrimci
Öncülük

• İktidar
Odağı
Yaratma
Olanakları

• Hepimiz
Wanhyız

• Baskınlar
Gözaltılar
Devrimi
Engellemeyecek

• YÖK'ün
Kuruluşu
Protesto
Edildi

• Sanat
Meta
Değildir

GENÇLİK GELECEK GELECEK SOSYALİZM

İSTANBUL

ADANA

İZMİR

AMED

KİTLE HAREKETİ VE DEVRİMCİ ÖNCÜLÜK

Kitleler yalnızca devrimci politik öncünün etkisiyle harekete geçmiyor; kapitalist ekonominin, kendi gelişme yasaları nedeniyle de kavgaya atılıyorlar. Kapitalizmin uzlaşmaz çelişkilerinin emekçileri, sermayeye karşı harekete geçirici etkisi olmadan en yetkin komünist partisi bile kitleleri bu denli etkin olarak harekete geçiremez.

Devrimin gerçekleşmesini, yalnızca kendi politik mücadelesine ve örgütsel çalışmalarına bağlayanlar -ve bu yüzden devrimin henüz çok uzak olduğunu söyleyenler- devrimi gündeme getiren tarihsel ve ekonomik hareketi göz ardı ediyorlar.

Bir taraftan, kapitalist sömürünün yoğunlaştığını, işsizliğin kitlesel olarak patlama yaptığını ve çözülemez bir noktaya vardığını söyleyeceksin; bunun bir sonucu olarak, emekçi sınıfların yoksulluğunun ve yoksunluğunun nasıl derinleştiğini ortaya koyacaksın; ondan sonra emek-sermaye arasında derinleşen ve keskinleşen çelişkilerin kaçınılmaz olarak bir çatışmaya yol açacağını ve yol açtığını yok sayacaksın. Bu, tarihsel gelişmenin diyalektiğini kavrama yoksunluğudur. Bu, kapitalist üretimin hareket yasalarını ve bunun sonuçlarını anlamaktır. Sınıf mücadelesi ve sınıf mücadelesinin içinde hareket ettiği nesnel, maddi koşullar hakkında bilimsel bir anlayışa sahip olmamaktır.

Emekçiler, işçiler, köylülerin sömürüsü tüm hızıyla sürerken, sermaye büyümeye ve daha az elde birikmeye devam ediyor. Bu sürecin kendisi emekçileri daha büyük çaplı kapışmalara zorluyor. Kitlelerin kurulu sosyal düzeni alt üst eden çatışmaları bir zorunluluktur.

Kapitalizmin son ekonomik krizi, önceliklere göre daha derin ve daha yıkıcı oldu. Böyle olmasının nedeni çok açık: Bireysel sermayeler çok büyüdü. Devlet-tekel bütünleşmesi ileri boyutlar

Bugüne değin milyonlarca insan, devrimci mücadelenin tüm yılları boyunca devrimci, sosyalist eğitimden geçti, bilinçlendi, örgütlendi ve eylemden geçti. Proletaryanın sınıf mücadelesinin, kitlelerin devrimci mücadelesinin yıllarca sürmesinde ve bugünkü ileri noktaya gelmesinde devrimci güçlerin, komünistlerin etkisi ve öncülüğü çok açıktır.

kazandı. Gelişen dünya pazarı temelinde ülkeler sıkı biçimde birbirlerine bağlandı. Karşılıklı bağımlılık ileri noktalara vardı. Öte yandan kapitalizm bugüne dek her kriz sonrasında ortaya çıkan sorunları çözmeyip erteledi ve tüm bu sorunlar, çok daha büyümüş ve birikmiş olarak son krizde kendini çok yıkıcı, sarıncı biçimde ortaya koydu.

Bunun sonucu, sistemin temelindeki uzlaşmaz sınıf karşıtıkları ve çelişkileri belirgin biçimde ön plana çıktı ve dünyanın her tarafında sınıf savaşımını ateşledi, hızlandırdı, şiddetlendirdi.

Uzlaşmaz sınıf karşıtıklarını ileri düzeye çıkararak, devrimi kaçınılmaz ve zorunlu yapan kapitalizmin kendi gelişmesidir, kendi çelişmeli evrimidir.

Halk kitlelerinin yaşam koşullarının kötüleşmesinden, ekonomik, toplumsal ve siyasal yönden kötüleşme anlaşılmalı. Ekonomik yönden sefalet içinde olan emekçiler, bunun zorunlu sonucu olarak, toplumsal yaşam koşulları bakımından da tam bir yıkım içine girerler. Bir kimsenin toplumsal durumu, onun ekonomik durumundan bağımsız değildir. Emekçi kitlelerin yaşam koşullarını, bü-

tünlüğü içinde kavramalıyız.

Emekçi ve ezilen kitlelerin durumunun kötüleşmesi, politik koşullardaki değişimden, kapitalist sınıfın, emekçi sınıflar üzerinde artan baskısından da ayrı olarak ele alınamaz. Sermayenin emekçiler üzerindeki politik baskısı arttıkça, kitlelerin yaşam koşulları daha da kötüleşir.

Bunu anlamak için halk yığınları üzerinde politik baskının, asker ve polis terörünün, katliamların ve gerici burjuva şiddetin her türünün uygulandığı, kitlelerin en küçük ve en önemsiz eyleminin bile acımasızca ezildiği askeri faşist darbe dönemlerine bakmak yeterlidir.

Burjuvazinin gerici zoru, kendi karşıtı yaratmıştır. Burjuvazinin uyguladığı baskının, gerici şiddetin sınırları aşması, yani kitlelerin dayanma sınırının üstüne çıkması, halk kitlelerinin, sermayeye ve devletine karşı mücadelesine ve başkaldırılarına yol açmıştır.

Burjuvazinin bu toplumda her türlü dayanaktan yoksun olan emekçilere yönelik ekonomik ve politik baskısı ve saldırılarının, kitlelerde derin bir öfke ve hoşnutsuzluk yaratacağı açık. Toplumsal hoşnutsuzluk kendini kendiliğinden eylemlerle dışa vurmuştur. Kapitalist sömürüye ve baskıya karşı duyulan büyük öfke ve derin hoşnutsuzluk daima kitlelerin kendiliğinden eylemlerini beslemiştir. Aradaki sıkı bağ işi anlaşılmalı.

Bizde yığın eylemlerinin sadece kendiliğinden geliştiği söylenemez.

Bunu belirtmemizin nedeni, işçileri, halkları kavgaya iten etkenleri çok yönlü olarak algılamak ve bilince çıkartmaktır.

Bunun yanı sıra şu da bir gerçek; bu etkenlerin her birinin mücadeleye yansması aynı değildir. Her biri mücadeleye farklı biçimde etkide bulunur. Her etkenin -ekonomik, toplumsal, politik- kitleleri harekete geçirme rolü ve etkisi

farklıdır. Etkenlerden hangisinin yığınları devrimci eyleme geçirmede öne geçeceği, ağırlığı olacağı, tahrik edici olacağı değişebilir. Ama biz kitleleri harekete geçiren tüm gelişmeleri somut olarak ortaya koyabilirsek, tüm bunları görebiliriz.

Söylemeye bile gerek yok ki, dünyadaki politik değişiklikler, ekonomik dünya krizi, halk ayaklanmaları, her ülkedeki emekçi kitlelerin mücadelesini az ya da çok etkiler.

Örgütlü devrimci hareketin rolü ve etkisi açıklanmadan, halkın, emekçi sınıfların on yıllardır süren ekonomik ve politik mücadelesi anlaşılabilir.

Bugüne değin milyonlarca insan, devrimci mücadelenin tüm yılları boyunca devrimci, sosyalist eğitimden geçti, bilinçlendi, örgütlendi ve eylemden geçti. Proletaryanın sınıf mücadelesinin, kitlelerin devrimci mücadelesinin yıllarca sürmesinde ve bugünkü ileri noktaya gelmesinde devrimci güçlerin, komünistlerin etkisi ve öncülüğü çok açıktır.

Ezilen ve sömürülen kitleler, kapitalizmin ekonomik ve politik baskısına karşı ne denli öfke duysalar ve nesnel koşullar onları harekete geçirmeye ne kadar uygun olursa olsun, yine de hareketin başarıya ulaşması için devrimci bir gücün girişimi ve öncülüğü gerekiyor.

Faşizmin ağır baskıları ve şiddetli saldırıları altında, emekçi sınıfın çıkarlarını, devrimin çıkarlarını savunan, devrimci mücadeleyi kesintiye uğratmadan devam ettirenler, gerçek devrimci öncülerdir, proleter komünistlerdir.

Hiç kuşkusuz, proleter sınıf örgütleri yalnızca devrimci politik örgütlerle sınırlı değildir. Proleter kitlelerin diğer sınıf örgütleri de var. Fakat devrimci komünist parti, işçilerin diğer sınıf örgütlerine öncülük etme, onları ideolojik ve politik olarak yönlendirme yeteneğine sahip, emekçi sınıfın politik örgütüdür.

Kürdistan'da halk kitleleri, diğer şeylerin yanı sıra, ulusal baskının etkisiyle, Türkiye'nin tekelci kapitalist düzenine karşı büyük bir öfkeyle eyleme geçmişlerdir. Kendiliğinden eylem bura-

da da vardır ve olacaktır. Fakat orada halk UKH tarafından son derece geniş ve iyi bir şekilde örgütlenmiştir. Halk hareketi örgütlü temelde gelişiyor. Kürdistan'da halkın örgütlü politik mücadelesi, birleşik devrimin başarıya ulaşmasının etkin bir gücüdür.

Yığınlar, kendi taleplerini açıkça ortaya koyacak devrimci bir bilince ulaşmışlardır. Gerçek komünist partinin devrimci programı yıllar önce yazıldı. Marksist-Leninist dünya görüşünün emekçiler arasındaki propagandası çok eskilere dayanıyor. Şimdiye dek dağıtılan çok sayıdaki sosyalist dergi, kitap, broşür, bildiri vb. emekçilerin, kitlelerin sosyalizme kazanılmasında büyük bir rol oynadı. Proletarya enternasyonalizmi bilinci ve bilgisi devrimci emekçilerin arasında iyice yer etti.

Devrimin gerçekleşmesi için, devrimci öncünün, savaştan komünist partisinin çabaları, müdahalesi gerekiyor. Öncü güç ise, devrim için harekete geçmek için, iyice güçlenmeyi, çok büyük olanaklara kavuşmayı beklememeli. Politik öncü daha o duruma gelmeden, burjuvazinin artan saldırılarıyla birlikte emekçi sınıf, toplumsal kurtuluşunu daha erken elde edecek bir duruma gelebilir. Ve bizde durum bu yöndedir. Burada işçi sınıfının gerçek devrimci öncüsünün devrimci perspektifi, girişimleri ve hareket biçimi belirleyici rol oynar.

Devrim için, iktidar için harekete geçmeden önce gücünün ve olanaklarının en ileri düzeye çıkmasını bekleyenler oportünist ve sosyal reformist partilerdir. Birçok ülkede uzlaşmacı sosyalist ve komünist partileri bu düşünceden hareket etmişlerdir. Ve bu partiler hiçbir zaman da kendilerini devrimi gerçekleştirmeye girişecek denli güçlü görmemişlerdir.

Türkiye ve Kürdistan'da emekçiler, halk yığınları, kurulu sosyal düzeni alt üst edecek bir düzeydedir.

Bu durumda, iktidarın ele geçirilmesi, güncel mücadelenin ana sorunudur, merkezi sorunudur, belirleyici sorundur.

C.DAĞLI

Devrim için, iktidar için harekete geçmeden önce gücünün ve olanaklarının en ileri düzeye çıkmasını bekleyenler oportünist ve sosyal reformist partilerdir. Birçok ülkede uzlaşmacı sosyalist ve komünist partileri bu düşünceden hareket etmişlerdir. Ve bu partiler hiçbir zaman da kendilerini devrimi gerçekleştirmeye girişecek denli güçlü görmemişlerdir.

Türkiye ve Kürdistan'da emekçiler, halk yığınları, kurulu sosyal düzeni alt üst edecek bir düzeydedir.

İKTİDAR ODAĞI YARATMA OLANAKLARI

Sınıflar mücadelesinin belli bir anında, bir iktidar boşluğu doğmuşsa, orada yeni bir sınıf iktidarı için zihniyet değişiminin tohumları, geniş emekçi yığınlar içinde belirlemeye başlamış demektir.

Sınıflı toplumlarda iktidar ilişkisi, yalnızca egemenlik değil, ama aynı zamanda bağımlılık ilişkisidir. Tek yanlı değildir. Yukarıdan aşağıya biçimlenen egemenlik ilişkisini, aşağıdan yukarıya biçimlenen bağımlılık ilişkisi tamamlar.

Bu durumda, iktidar boşluğu, bir yandan devlet kurumlarının işlevsizleşmesiyle kendini yukarıdan ifade ederken; diğer yandan emekçi kitlelerde yeni bir iktidar olanağı arayışıyla kendini belli eden yeni bir bilinç-olgu durumuyla aşağıdan ifade eder.

Kürt halkı açısından durum aşağı yukarı nettir. Bu halk, hiçbir devlet kurumuna güvenmediği gibi, kendi kendini yönetme organlarını geliştirip yaygınlaştırarak, bir iktidar odağı yaratma işini el yordamıyla ve pratiğin zorlamasıyla da olsa yerine getiriyor. Peki bu manzarayı tamamlaması gereken Türkiye emekçi sınıfları açısından durum nedir?

Devrimin Gazlı Atmosferi

Önceki yazılarımızda, sınıflar mücadelesinin genel dengesini analiz ederken, hesaba katılması gerekenin, nüfusun tamamı değil, ama mücadele içindeki kitleler olduğuna vurgu yapılmıştı. Varolan iktidar boşluğunun toplumsal işlerini, yine nüfusun tümü içinde değil, mücadeleye atılan kitleler içinde aramak kesin bilimsel yaklaşımdır.

Yakın zamana kadar pek çok kitlesel eylem, doğrudan sermaye iktidarını hedeflemediği için, sendikal, ekonomist kıyılarda sıkışıp kaldı. Direngenliğiyle tüm dünyaya örnek olan Tekel eylemi bile bu cendereyi kıramadığı için geride büyük dersler ve etkiler bırakarak dağıldı.

Ancak Arap ülkelerinde bir dizi devrimle başlayan, şimdilerde emperyalizmin kalbi ABD’de devam eden muazzam bir dalga, dünya çapında mücadeleciler kitlelerinin zeminini yükseltti. Bir dünya devrimci süreci yaşanıyor ve bu dalgadan hiçbir halk uzak kalamıyor. Kürt halkının ikili iktidar durumu yaratan cüreti tam da bu genel dalganın ortasında doğdu.

Türkiye emekçi halkları ise şimdilik dağınık bir durum sergileyen, ama hemen her yere yayılan bir eylem dalgaları içinde buldu kendini. Siyasal açıdan en gerici, en sessiz bilinen yerlerde bile, farklı farklı bahanelerle, sermayenin gücüne karşı dış çatışmalar yaşanıyor.

Erzurum, Burdur, Sinop gibi uzun bir gericilik ve uyuşukluktan uyanan yöreler, gaz bombaları ve tazyikli suyla tanışıyorlar. Yakın zamana kadar emekçilerin sessizce boyun eğdikleri pek çok uygulama, kendiliğinden patlak veren eylemlerin gerekçesini oluşturuyor. Sonuçta ortaya, gaz bulutlarıyla oradan oraya taşınan bir devrimci atmosfer çıkıyor.

Siyasal Cüret ve Kitlelerin Cüreti

Halk kitlelerinin şu veya bu nedenle isyana kalkışması ile yeni bir düzen ve iktidar kurma iradesini göstermesi arasında, elbette göz ardı edilemeyecek denli önemli bir siyasal fark var. Ancak kimi zaman siyasal devrim, kimi zaman da bizzat emekçi kitlelerin cüreti, hedefsiz isyanları kısa bir sürede aynı safa dizili iktidar odaklı bir kavga haline getirebilir.

Vietnam’ı işgal eden Japon orduları, 1945 Ağustos’unda teslim olup her yerde silah bırakınca, ülkede bir anda büyük bir iktidar boşluğu oluşmuştu. O zamana dek uzak kırsal alanlarında işgalcilerle savaşan, ancak henüz iktidarı ilan edecek bir güce sahip olmaktan uzak Vietnam Komünist Partisi bu boşluğu gördü. Kırmızı üzerine sarı yıldızlı bayrakla kırsal bölgelerden yürüyüşe geçtiler, siyasi cüret hızla kendine bir toplumsal taban buldu ve yürüyüş başkentte sona erdiğinde, parti halk cumhuriyetini ilan etmekte hiç tereddüt göstermedi.

Emekçi kitlelerin bağımsız mücadelelerinin daha gelişkin olduğu başka yerlerde ise, bu kitleler iktidar odağını yaratma yoluna gittiler. 1917’de Lenin, bir devrimin en önemli sorununu, milyonların nerede örgütleneceği sorununu tereyağından kıl çeker gibi bir çırpıda halleden Sovyetler’i adeta hazır kucağımızda bulduk, demektedir. 1905’in alabildiğine yoğun devrimci olaylarından doğan Sovyetler, 1917’de bizzat devrimci sınıf kitleleri tarafından daha hiçbir örgüt bu yönlü çağrı yapmamışken, hemen kurulmuştu.

Kürt halk hareketi bir yana, devrim ve sosyalizm adına oportünist politikanın ağırlık kazandığı Türkiye’de bir iktidar odağının yaratılmasında tek başına siyasal cüretin yeterli olamayacağını söylemek mümkün, ama oportünizmin cesaret edemediğine, kitleler cesaret edecektir. Ve ediyor da; bu yönde ilk işaretler gelmeye başladı.

DİSK, KESK ve diğer emek örgütleri, 8 Ekim’de Ankara’da bir “sokak meclisi” kurma çağrısı yaptılar. Yüzbine yakın bir kalabalık toplandı. Biçim olarak daha önceki onlarca gösterinin benzeriydi, fakat yine de, çağrıyı yapan emek örgütlerinin iktidar boşluğunu dolduracak bir odak yaratma fikrine yalnızca şöyle bir dokunup geçen “sokak meclisi” söylemi bile, geniş kitlelerde büyük ilgi uyandırdı.

Dahası, o gün Ankara’da ayrı ayrı karnallardan akıp giden ne kadar kitle eylemi varsa, bir araya toplandı. Bu ortaklığı yakalayabilmek için, sokak meclisi gibi yeni bir iktidar odağını ima eden bir çağrı yeterli oldu. Bu açıdan, 8 Ekim Ankara eylemi, alabildiğine yaygın ve dağınık sürdürülen mücadeleleri tek bir kanala birleştirmenin yolunun, iktidar odağı yaratmaktan geçtiğine dair güçlü bir işaret verdi.

8 Ekim eyleminin bu nitelik yönünü, bizzat onu örgütleyenler göremedi, çünkü ertesi gün “bizim sokak meclisimiz, millet meclisine bir alternatif değil” diye açıklamalarda bulundular.

Bu noktada, bir iktidar odağı yaratma görevini ortaya koyan Leninistlerin ne yapması gerektiği belirginleşiyor. Emek örgütlerinin ifade ettiği ve eylemci kitlelerde ciddi bir ilgi uyandıran sokak meclislerini, kendi ayakları üzerine oturabilmek ve de yaygınlaştırmak için yoğun bir propaganda faaliyeti yürütmelidir. Bu çağrıyı yapanlar ya bir siyasal kör oldukları ya da sonuçları göze alamadıkları için sokak meclislerini ciddi bir iktidar odağı haline getirmek istemiyorlar. Ancak çağrı, ilk sınavından geçti, gücünü kanıtladı, çok geniş bir mücadeleciler çevre tarafından destek gördü.

Hem bu kitlelerin ilgisi hem de bizzat burjuva sınıfın yarattığı iktidar boşluğu Leninistlere, sokak meclislerini gerçek içeriğine kavuşturmak için çok güçlü bir zemin hazırlıyor. □

7.2'LİK VAN'DAN İZLENİMLER

27 Ekim 2011

Van'da hava çok soğuk. İki gündür yağın yağmur bu sabah kara dönüştü. Hava koşullarının ağırlaşması, depremde oluşan yıkımın sonuçlarını daha da ağırlaştırıyor.

Burada iki kriz merkezi var. Biri valiliğin diğeri belediyenin. Van belediye başkanı ilk gün koordinasyon için valiliğe ve İl Afet Koordinasyon Merkezi'ne gidiyor. Ancak vali görüşmeyi reddediyor. Afet Koordinasyon Merkezi'nden de içeri alınmıyor. Van merkezdeki yıkım mağduriyeti, Erciş'in onda biri kadar. Ancak orada yaralar Van merkeze göre çok daha çabuk sarılmakta. Sebebi, belediyenin AKP'li olması. BDP böyle bir fark gözetmediği için buraya yardımlarını sürdürüyor. Orada koordineli bir çalışma var. BDP yok sayılsa da, sonuçta valilik, Kızılay, STK'lar ve belediyenin desteği ile Erciş'te yaralar sarılmaya çalışılıyor. BDP'nin de

istediği budur. Ancak Van merkez ve BDP'li belediyelerin olduğu beldelerin hemen hiç bir ihtiyaçları, valilik tarafından karşılanmıyor. Diğer illerden gelen yardım tırları ve kamyonları şehir girişlerinde engelleniyor. Bunlara valilik el koyup kendi kanallarından dağıtıyor. Kendilerine oy vermeyen halkın yardım taleplerini "kime oy verdiysen git ondan iste" diyerek geri çeviriyor.

Her mahalleye 30 çadır vereceklerini söylemişler, muhtarlar kaos çıkar endişesiyle reddetmişler. Çünkü onbeş bin nüfuslu mahalleler var. Valilik talebinde ısrar edince, 26 Ekim Çarşamba günü 34 muhtar istifa etmiş. Çadır ihtiyacı çok fazla. Gelen çadırları valilik kendi personellerine dağıtıyor. Öncelik asker, polis, jitem personeli. Çadır için giden halka "biz belediyeye çadır verdik. Onlar da kendi personeline dağıtıyor. Dağıtımlarımızı teröristler engelliyor" şeklinde konuşarak halkla belediyeyi karşı karşıya getirmeye çalışıyorlar. Dahası halk içinde bir grup insanı yağma ve talana yönlendirerek, dağıtımları engellemeye çalışıyorlar.

Van merkezde ve şehir girişlerinde fiili şiddet uygulanarak yapılan yağma ve talan, bizzat polisin yönlendirdiği aynı insanlar tarafından yapılıyor. Dün akşam (26 Ekim Çarşamba) saatlerinde dağıtımda görevli bir arkadaşın başına çekiçle vuruldu, Şu an hastanede. Kamyonlarla gelen yardım kolilerinin içinden bayrak ve taş çıkıyor.

Özetle valilik, toplumsal çatışmanın önünü açabilecek her şeyi yapıyor. Amaç BDP'li belediyeyi mağdur etmek ve devletin varlığını ispata çalışmak.

Mücadele Birliği Okurları

"HEPİMİZ WANLIYIZ!"

Dicle Üniversitesi öğrencileri, 27 Ekim Perşembe günü saat 12.00'de, Wan(Van)'daki depremin ardından burjuva medyada yankılanan faşist söylemleri ve devletin umursamaz tutumunu protesto amacıyla yürüyüş ve basın açıklaması gerçekleştirdi.

Eğitim Fakültesi'nin önünde saat 12.00'de toplanan öğrenciler, Fen Edebiyat Fakültesi'nin önüne kadar sloganlarla yürüdüler. Yürüyüş sırasında "Wan Halkı Yalnız Değildir!" sloganı sıkça atılırken, "Wan Halkı Yalnız Değildir! Hepimiz Wanlıyız!" ve "Wan Depremi Sonrası Gerçekleştirilen Irkçı ve Faşist Söylemlere Sessiz Kalmayacağız!" yazılı; Dicle Üniversitesi Özgür Öğrenci Derneği (DÜÖ-DER) ve Yeni Demokrat Gençlik imzalı pankartlar taşındı.

Öğrenciler, zılgıtlarla, alkışlarla, sloganlarla, büyürek Fen Edebiyat Fakültesi'nin önünde basın açıklamasını yapmak üzere toplandılar.

Açıklamada "Hiç kuşkusuz ki depremin Wan'da olması ve Wan'ın bir Kürt kenti olması ülkemiz egemenlerinin depreme yaklaşımlarını belirleyen önemli etkenlerden biridir. Nitekim deprem sonrası yaşanan faşizan saldırılar da bu söylediğimizi ispatlar niteliktedir. Sosyal paylaşım sitelerinden tutalım da bazı TV programlarının spikerleri de dahil olmak üzere faşizm Kürt halkının acı gününü kendine bayram etmiştir. Derin acılar yaşadığımız bu günlerde dostu düşmana şunu açıkça ilan ediyoruz: Kimse sabrımızı denemesin! (...) Haftalardır Kürt halkına dönük gerçekleştirilen linç saldırıları, tutuklamaları bizleri bugüne getirmiştir. Sosyal paylaşım siteleri ve TV'ler ile üzerimize saldıranlar hiç kuşkusuz ki devletin 90 yıllık imha-inkar ve asimilasyon politikalarından sırt almaktadırlar. Öte yandan halkın seferberliği doğrultusunda toplanan yardımların deprem bölgesine ulaştırılması konusunda devlet tarafından engelleme yaşandı. Yardım tırlarının ve kamyonlarının engellenmesinden tutalım da tutulan depolar için yetkililer üzerinde baskı kurulmasına kadar birçok engellemeyle karşı karşıya kalınmıştır. Wan'da yetkililerin ilgisizliği nedeniyle yapılan yürüyüşe devlet faşizan yüzünü göstermiş ve yardım etmesi gerekirken, insanlara gaz bombası atmıştır" denildi.

Basın açıklamasının ardından, belediyelerde toplanan yardımların paketlenmesi için yardım gerektiği ve paketleme yapılan bölgelere gidilmesi duyurusu ve çağrısı yapıldı.

Eylem, başladığı gibi alkışlarla, zılgıtlarla, sloganlarla sona erdi.

AMED/Devrimci Öğrenci Birliği

Kürt Halkı Hem Deprem Hem Savaş Yaralarını Sarmaya Çalışıyor

Mücadele Birliği okurları olarak depremin vurduğu Van ve Erciş'deydik. Elimizden geldiğince toplamış olduğumuz malzemeleri götürmek ve onların acısını paylaşmak, dayanışma içinde olmak için gittik. 5-6 gün kadar Van'da kaldıktan sonra Ercişlileri de ziyaret ettik. Burada bulunduğumuz süre içinde Çelebibağı'na da uğradık burada Çelebibağı Belde Belediye Başkanı Veysel Keser depremin sonuçları ve sonrasında yardımların ulaşımı konusunda sohbet etme imkanı bulduk. Bu söyleşiyi oradaki durumu aktarmak için sizlerle paylaşmak istedik.

Mücadele Birliği: Öncelikle Kürt halkına geçmiş olsun ve başınız sağ olsun, diyelim. Büyük boyutlarda yıkım, ölüm var, yaralılarımız var. Van ve Erciş'te ve burada bu konuda da ciddi zorluklar yaşadığımızı görüyoruz. Bu konuda sizin sıkıntılarınız nelerdir?

Veysel Keser: Teşekkür ederiz size, Türkiye'deki kamuoyu, sivil toplum örgütleri, demokratik kitle örgütleri, sol kesim, demokratik kesim oldukça duyarlı davrandılar. Bizim acımızı bir nebze olsun onların ilgisi, alakası giderdi.

Burada büyük bir trajedi yaşandı. Ve en büyük trajedilerden birisi de şu andaki ölüm haberleridir. Bu ülkede belki depremden daha fazla ölü sayısı var, bu ülkede yaşanan bu iç çatışmalardan dolayı insanlarımızı kaybediyoruz. Çok gencecik yaşlarda insanlar bu kirli savaştan dolayı toprağa düşüyor. Böylesi bir bakış açısından dolayı, kendiniz de yaşıyorsunuz, Erciş her şeyi iç içe yaşıyor. Deprem yetmiyormuş gibi bir de kendi evlatlarını çatışmalarda kayıp vererek cenazesiyle uğraşmak durumunda kalıyor. Bu bakış açısı bile hükümetin, AKP'nin bu bölgeye ne şekilde baktığı, ne şekilde algıladığı, nasıl bir çerçevede değerlendirdiğini gösteriyor.

Deprem olduğu gün, ilk dakikalarda genel kentin bütün caddelerinde sokaklarında dolaşmış, incelemiş nerede nasıl hasar var bilen ve neler olduğunu görmüş birisi olarak söyleyelim, ilk arayanlar örneğin Genel Başkanım, Osman Baydemir, sonra bölge milletvekilleri idi. Ve sizi temin ederim ki, onlar kente vardıklarında kentin üstünde hala toz bulutları vardı. Başbakan daha sonraki saatlerde buraya teşrif ettiler. Sayın Başbakan gelirken de buradaki tüm resmi kurum ve kuruluşlar ve güvenlik güçleri onun gelişile ilgilenmek zorunda kaldılar ve ağırlama merasimiyle ilgilendiler. Ve o sırada insanlar moloz yığınları altında can çekişiyorlardı. Ben şahsen çocuk sesleri ve kadın seslerini duydum.

İlk gün ciddi bir kurtarma çalışması yapılmadı. Hemen hemen hiç profesyonel kurtarma ekibi gelememi, ancak sabaha doğru AKUT yetişti. Diyarbakır Büyükşehir Belediyemizin kurtarma ekipleri ilk olarak yetişti. Zaten sağ

kurtarma başarılarını da ilk olarak Diyarbakır Büyükşehir Belediyesi Kurtarma Ekipleri gösterdiler. Şu anda kentin 5-6-7-8 katlı binalarının % 80-90'ını yıkılmış durumda. İmar mevzuatına uygun olarak yapılmış olan 3-4-5 katlı binaların çoğu da ayakta. Bu bize bir şey gösteriyor. Sırasıyla belediye başkanı şu anda istifa etti. Genel seçimlerde milletvekili oldu, iki dönem yaptı bir önceki dönem de babası yaptı. Kendi dönemlerinde yapılmış olan imar mevzuatına aykırı olan binaların bütün hepsi yıkıldı. Ve 4 sene önce yıkım kararı olan binalara bile kendileri tarafından müsaade edildi, rant paylaşımı üzerine. Başka bir izahı da artık yoktur bunun. Çok katlı binalar bu şekilde ruhsatlandırıldı, ya da ruhsatsız yapımına müsaade edildi. Yani insanlar diyebilirler ki, "ruhsat vermedim", ama yapımına izin verilmesinden dolayı da suç işlemiş durumdadır. Ve bu binalarda şu anda elimizdeki verilere göre 600'e yakın insan ölmüştür. 1200'ü aşkın yaralı var. 600 ev yıkılmış ve halen kurtarma ekibinin hiç işbaşı yapmadığı onlarca binayı size gösterebilirim ve bunda bile öncelikli davrandılar. Öncelikle kendi bildikleri, kamu çalışanı, asker, polis kaldığı binalardan başladılar. Ve dolayısıyla kendi deprem kriz yönetimini, idare edemediler, sistematize edemediler, altında kaldıkları ne? İlk günlerde Başbakan söyledi örneğin, ilk başta biz yapamadık ama sonra düzelttik dedi örneğin. Yine Hüseyin Çelik söyledi "Biz bu işin altında kaldık" diye. Bu sefer sözü döndürüp dolaştırıp bize saldırmaya çalışıyorlar. BDP'li belediyelere, partiye saldırmaya çalışıyor. "Taş atmak için organize olanlar şimdi nerede?" diyor. Şimdi şunu söyleyeyim arkadaşlar. Şu anda BDP belediyelerinin kurmuş olduğu çadırlarda her öğün 13 bin sıcak yemek dağıtılıyor. Genel merkezimiz burada bir koordinasyon kurdu. Bunu bilmemin nedeni de o koordinasyon içinde sözcülük yapıyor olmamdan dolayıdır. 13 bin sıcak yemek dağıtılıyor yalnızca Erciş'te her öğün. Biz 25'i aşkın tır ve kamyon cinsinden gıda yardımı dağıtmışız, seyyar hastane hizmeti veriliyor. Hemen Başbakan'ın adını taşıyan Tayyip Erdoğan parkı caminin arkasında, bizim Silvan Belediyesi, kentin en büyük parkı olan Zilan Parkı, merkez park diye geçiyor, orada Diyarbakır Büyükşehir Belediyesi, eski otogar mıntıkasında, Kışla mahallesinde bizim Nusaybin Belediyesi, Solahan mahallesinde Patnos Belediyesi, Latifiye mahallesinde Batman Belediyesi ve yine Yeşilova mahallesinde olmak üzere Batman Belediyesi, burada iki noktada olmak üzere biz toplam 8 önemli noktada gıda yardımı, kriz destek üniteleri kurmuşuz ve 5 noktada sıcak yemek dağıtılıyor. Kentin suyu olmadığı için su ekmek sıkıntılarını biz gideri-

yoruz.

Onlar depreme yönelik ilgi ve alakalarını çadır sayısına endekslemişler. Biz bakanla da görüştüğümüzde 'işte biz 10 bin tane çadır dağıttık' diyorlar. Bu da doğru değildir bu yine yanlış bir rakamdır. Kendisine de bunu belirttik. 100 bin tane de çadır dağıtsa deprem açısından bu çözüm değil. Siz Düzce'de, Kocaeli'nde, Sakarya'da, İzmit'te nasıl hemen tez elden prefabrik evler kurdunuz. İnsanları ilk etapta hiç olmazsa bu deprem şartlarından çıkardınız, sonrasında kalıcı konutlar yapıldı, kent yeniden inşa edildi. Bizzat o kent yapımında görev almış birisiyim. Dolayısıyla onların bakış açısı çifte standartlıdır, Erciş çok büyük dram yaşıyor, trajedi yaşıyor. Bugün burada yine evlatlarının cenazesiyle uğraşıyor. Sadece depremden dolayı değil, çatışmalı ortamdan dolayı iki tane gencini toprağa verecek. Acımız büyüktür, büyük bir acı bu... Bu bakış açısı AKP'nin, Erdoğan'ın bu bölge halkına, Kürt halkına nasıl baktığının da bir göstergesidir.

Mücadele Birliği: Bir yandan operasyonlar devam ediyor. Biz daha önce Van'da gördük, 5-6 gündür Van'daydık. Burada böyle midir bilmiyoruz ama, orada iki tane ayrı kriz masası var, biri Valiliğin biri Belediyenin. Belediyenin -ki bu süre içinde şahit olduğumuz için rahatlıkla söyleyebiliriz- çalışmaları bir nevi engelleniyor çeşitli yollarla, işte turlarına el konuyor mesela. Veya valiliğe herhangi bir şey için giden Kürt vatandaşa deniliyor ki "Git kime oy verdinse ondan iste".

Veysel Keser: Size temin ederim ki eğer biz BDP'li belediyeler, sivil toplum örgütleri, demokratik kamuoyu bu hizmeti yapmamış olsaydı, onlar çadır da vermezdi. Onlar siyaseten baktığı için -çünkü Erciş AKP'nin elindedir, AKP belediyesidir- şu anda incelenen, şu boyutuyla incelenmesi de lazımdır. Şu anda imar mevzuatına aykırı yapılanmaya izin verdikleri için ölü sayısı bu kadar artmıştır. Yani 6-7-8 katlı binalar yıkılmış, burada en yüksek kat sayısı imar mevzuatında 5 kattır. Şimdi kendileri yerel yönetim tarzları, yerel yönetim anlayışları çökmüş, devletin burada ne kadar çürük çıktığını da gördük. Yani devlet olmalarına, iktidar olmalarına rağmen insanların sıkıntılarını gideremiyorlar. Kaldı ki, verdikleri çadır sayısı doğru olsa bile bu kış şartlarında o çadırlar işe yaramıyor. Naylondan farkı yok, izole etme özelliği yok, insanlar çok büyük sıkıntı yaşıyor. Şunu diyorlar 'Eee, ama 600 ev yıkılmış'. Evet doğrudur, 600 ev yıkılmış ama depremden etkilenen insan sayısı 600-1000 kişi, 3 bin kişi 10 bin kişi değil. Çoğu binalar da hasarlıdır ve kent yıkıldığı, şehir yıkıldığı için insanlar aç, susuzdur. Gıda yar-

Röportaj

dımı yapmak lazım, insanlar dışarıda kalıyor ve bu akşam bile 5-6 şiddetinde sarsıntı oldu ve sarsıntılar devam etmektedir. Gün içinde onlarca sarsıntı oluyor, insanlar evlerine çekilemiyor. Dolayısıyla hükümetin bu işin üzerinden siyaset yapacağına, bizleri, BDP'yi suçlayacağına, bu insanların mağduriyetini gidermek için kesin çözümler getirmesi lazımdır. Çadır vermek, gıda yardımı vermek değil hükümetin görevi, bu Kızılay'ın görevidir. Mağduriyeti giderecek kesin çözümler yaratması, prefabrik evler yapması lazım. Ve gıda yardımını, dağıtımını da sistemli bir şekilde yapması lazımdır. Bunu BDP belediyeleri üzerinden geliştirilen Çelebibağı Belediyesi de koordine etmiş olduğundan dolayı sanki birbirinden farklı, alternatif şeylermiş gibi gösteriliyor ve devlet de bunun altında kalmamak açısından o da bir şeyler yapmaya başladı. Ve sebebi buydu.

İlk deprem olduğunda Kaymakam beyin yanına gittim bizzat kendim. Ve benim de kendi soyadımdan 5 kişi için taziyemiz var. Buna rağmen kendim gidip görüştim. Belediye Başkanı'na da gittim ve dedim ki, "Osman Baydemir aramış, biz 5000 kişilik sıcak yemek çıkaracak bir yemek ünitesi kuracağız, bize yer tespiti bildirin" diye bunu kendilerine ilettiğimde verilen cevap şuydu: "Yahu gerek yok ki, zaten Kızılay çadır kuracak". Halka bakış açısı budur. Bu meseleyi çözemedikleri için, altında kaldıkları için orayı sadece polise ve askere havale etmişler. Şu anda onlar sadece güvenliklerini sağlamakla meşguller. Ve Bakan "Şu kadar çadır verdim" diyor. Verdiği rakam da doğru değil işin ilginç yanı. İki tane halı sahanın alabileceği çadır sayısı ne kadardır? Yani bu bölge 200 bin nüfuslu bir bölgedir köyleriyle birlikte. 76 bin Erciş, 20 bin burası yani köyleriyle birlikte 170 bin ve etkilenen bölge 200 bin nüfuslu bir bölgedir. Bu 200 bin nüfusa göre ne yaptı, hükümet ne yaptı, ne yapıyor? Kaç kişiyi kurtardı, kime ne verdi? Yani dolayısıyla bu depremin altında kalan hükümet ve AKP'dir.

Mücadele Birliği: Biz haberlerde şunu seyrediyoruz; Van'ın içinde bütün sorunların çözüm beklediğini bildiğimiz halde, kendimiz gözlemlediğimiz halde, sanki buradaki her türlü sorun çözülmüş, Erciş'te de her türlü sorun çözülmüş gıda yardımı, barınma ihtiyaçları giderilmiş gösteriliyor. Ciddi bir manipülasyon var.

Veysel Keser: Hepsi manipüle ediliyor. Bizzat biz mesela gazetelerde, dergilerde okuduk onların basın yoluyla kendileri hakkında nasıl yanlış bilgi verdiklerini... Burada bizzat içinde çok canlı ve acı bir şekilde yaşadık. Geldi bir 10-15 dakika bir binanın üzerine çıkıp güya işte görüntü verdi. Kamuoyuna "İşte biz, buradayız, her şeye hakimiz, her şey tamam" denildi bu görüntüyle. Tamam dediği şey Sağlık Bakanlığı'nın birkaç tane ambulansı dönüp duruyor, budur. Birkaç sivil savunma ekibi kurtarma yapıyor, hiç başarı elde edemediler. Bazı yerlerden gelen kurtarma ekipleri üzerinden 200'e yakın insan kurtarıldı. Başta Diyarbakır Belediyesi, İstanbul

Belediyesi, Erzincan Belediyesi, AKUT ve Azerbaycan Kurtarma Birimleri bu kadar insanı kurtarabildiler, doğrusu kendilerine minnettarız bu başarı için. Ama bunun -kurtarma çalışmasının- içinde hükümetin bir şeyi, bir çabası enerjisi yok. Onların endişesi şurada zaten. Siz güzel bir noktaya değindiniz. İki farklı kriz masası var, iki farklı çaba var. İlk önce ben gidip 'Bakın burada bu kadar güç var, bu belediyelerin gücünü buraya aktarabiliriz, getirebiliriz, yönetebiliriz bunu, bir kriz masasına dahil olalım, çalışalım insanları kurtaralım'. Ama bana deniyor ki, 'Buna gerek yok'. Kendileri nasıl bu çözümsüzlük durumuna düşmüşler, bize de sanki bir Kızılay'ın elemanıymışız gibi davrandılar. 'Kızılay zaten kuruyor' diyerek. Ama tüm belediyelerimiz araçlarıyla, imkanlarıyla, gıda destekleriyle aynı gün buradaydı. Sizi temin ederim, belediye başkanlarımız, milletvekillerimiz, genel başkanlarımız aynı gün buradaydı. Bizimle birlikte sabahladılar ve ben, milletvekillerimiz, genel merkez çalışanlarımız, ya burada yatarız, ya şehirdeki çadıra yatarız, ya da başka bir yerdeki çadıra yatarız halen.

Mücadele Birliği: Siz nasıl değerlendiriyorsunuz bilemiyorum ama, bizce savaş deprem üzerinden de yürütülüyor. Hüseyin Çelik'in bir açıklaması vardı: "Bölgede iki gerçekliğimiz var, biri terör biri depremdir." Bu deprem ortamında ciddi bir travma yaşıyor halk, ölü sayısı çok, yaralı sayısı çok... Ama onlar "terörle mücadele" konusunda, Kürt halkıyla savaş konusunda her türlü yöntemi deniyorlar diye düşünüyoruz. Bu konuda sizin görüşünüz nedir?

Veysel Keser: Onların gündeminde, bugün eğer Erciş'e iki tane cenaze geliyorsa, bu deprem yetmiyormuş gibi, kimyasallarla insanlar katlediliyorsa, Erciş'e bu cenazeler geliyorsa, onların burayı, bu bölge halkını nasıl gördüğünün en bariz örneğidir. Onların gündeminde moloz yığınları altında kalmış insanları kurtarmak değil, onların gündeminde sınır ötesi operasyonlar var, Kürtleri siyaseten bitirmek var, bu alanı bitirmek var. Ama halkın desteği bu siyasete, bu halka gönül vermiş insanların ilgisi, alakası, devrimci damar onun üstesinden gelecek. Biz buna inanıyoruz. Bu Kürt halkı için de böyledir. Bizim o devrimci damarımız olmasaydı, inan ki, ben de, o da, şu da onlardan belki de makarna dileniyor olacaktık şu an. Ama biz onlara, onlar olmadan da, kriz hangi şiddette olursa olsun, deprem hangi şiddette olursa olsun ayakta kala-

bileceğimizi gösteriyoruz bugün. Bu onların ağrısına gidiyor. Onların ağrısına giden, bizim onlar olmadan, onlara rağmen de depremin üstesinde geliyor olabilmemizdir.

Mücadele Birliği: Burada bir güç olmanız yani...

Veysel Keser: Evet, doğrudur burada bir güç olmamızdır. Bu belki de onların 5 bin yıldır kurulmuş olan hiyerarşisini bozuyor. Devlet yapısını bozuyor. Onlar da böyle görüyor, değerlendiriyor. Biz şimdi böyle geceli gündüzlü depremde zarar görenler için çalışıyoruz diye yarın bir gün, bir ay sonra veya iki ay sonra sırf depremde insanlara destek vermişim diye "Depremde KCK'lılar çalıştı" diye gözaltına alınmayacağımızın garantisi yoktur. Yani belki beni alırlar yarın bir gün derler ki "Bu depremde KCK'li olarak çalışıyor" belediye başkanı için yani. Bu kadar da çirkin bir saldırı var. Arkadaşlarımızı alıyorlar ve nitekim her gece de alınıyorlar 30 kişi, 40 kişi, 60 kişi... Yani bunlar gözlerini koymuşlar, halkın iktidarını, halkın yönetimini istemiyorlar, halkın kendi kendisini yönetmesini istemezler.

Dediğiniz gibi onların deprem üzerindeki gidişatı budur. Ama sizi temin ederim ki, biz depremi böyle değerlendirmiyoruz. Bu şekilde görmüyoruz. Doğal felakettir, doğrudur, hangi eğilimde olursa olsun, hangi siyasi partiden olursa olsun, herkes için, bunu insanlar en az hasarla nasıl atlatılabilir diye bunun mücadelesi içinde olmalıyız. Deprem sadece binaları yıkmıyor toplumun kendisini de yıkıyor, kişiliğini bozuyor. İzmit'te konutlar yapılırken 270 konutluk bir yapının koordinatörlüğü bendeydi. Ben o dönemde gördüm ki, çok insan orada ahlaki çöküntü içindeydi ve bazı şeylere tenezzül edebiliyordu. Bunun aynısını biz de şimdi yaşıyoruz. Yani deprem sadece yapıları bozmuyor, yıkmıyor bu tür felaketler, toplumun kendisini de bozuyor. Alt üst ediyor, bu açıdan da değerlendiriyoruz. Ama şu bir gerçek ki, bu halk kendi yarasını sarmayı biliyor, bilecektir de. Biz bu inançtayız. Burada teknik olarak nerede ne kadar ne yapılmış bunların da bilgisini verebiliriz, açıklayabiliriz isterseniz. Ama genel olarak şunu belirtmeliyiz ki, devlet bunun altında kalmıştır. Türkiye'nin demokratik kitle cephesi bu işin üstesinden gelmiştir biz bunu görüyoruz. Gelen yardımlarımız, İstanbul'dan, Avrupa'dan beni arıyorlar, Mersin'den, Antalya'dan arıyorlar. BDP'li belediyeler, iktidar, güç olduğu için aracıyla, imkanlarıyla katkıda bulunmuşlardır. Gıda desteği açısından söyleyeyim birçok kurumumuz doğrudan beni aramışlardır ve biz başka bir yere göndermeden direkt oraya yardım size ulaştırmak istiyoruz demişlerdir. Ve bu bize bu şekilde özellikle belirtilmiştir "Doğrudan size göndermek istiyoruz" diye belirtmişlerdir ve doğrudan buraya geliyor açık söylemek gerekirse. KESK, Ataşehir Belediyesi örneğin, yalnızca BDP'li belediyeler değil, bu açıdan söylüyorum, Çankaya Belediyesi örneğin ve bir-

çok sol eğilimli kurum ve kuruluşlar desteğini bizim üzerimizden buraya aktarıyor.

Mücadele Birliği: Biz bu devleti tanıyoruz, böylesi bir süreçte bile yapılacak yardımları şovenizmi yükseltmek için kullanacağını biliyoruz. Bundan dolayı bizde yardımlarımızı BDP üzerinden ulaştırmayı ve birlikte hareket etmeyi önemsiyoruz.

Veysel Keser: Kesinlikle, doğrudur.

Mücadele Birliği: Özellikle böyle günlerde birlikte davranabilmek önemli. Dayanışmaya daha çok ihtiyaç var. Türkiye’li emekçiler cephesinden halklarla birlikte davranılmasına çok ihtiyaç var. Bir de devlet kanadının bunun altında kalması, yapmak isteyip de başaramadığı bir nokta değil, bilinçli olarak depremin ilk anından itibaren, işte 6,5 demesi ya da 7 demesinin tesadüf ya da yanlışlık olduğunu düşünmüyoruz. Dış yardımların reddedilmesinin tesadüfî ya da düşündükleri için olduğunu düşünmüyoruz aksine, tamamen Kürt halkının buradaki iktidarını, buradaki yönetimini dağıtmaya, bölmeye çalışmak ve bunu bir tarihi fırsat olarak gördüğünü düşünüyoruz ve bu amaçla düşünülüp planlandığını düşünüyoruz. Keşke şöyle olsaydı. Yapmak isteselerdi de başaramasalar, ama bu böyle değil...

Veysel Keser: Kendilerini bilerek geri çektiler...

Mücadele Birliği: Evet, kendilerini geri çektiler ve asıl amaç buradaki örgütlü yapıyı, buradaki iktidar erkini yıpratmak, buradaki mücadeleyi düşürmek. İşte depremle birlikte sınırdışı operasyonun daha hızlandırılması, bunun katliamlara varan boyutlara ulaşması, hatta savaş kurallarının ihlal edilerek ya da Avrupa Birliği’nin uyulması gereken yasalarını çiğneyerek yaptıklarını tesadüf olmadığını aksine bu depremi TC’nin bir fırsata dönüştürmek istediğini düşünüyoruz. Bütün yaptıklarının bilinçli, planlı programın bir parçası olarak düşünüyoruz. Siz bu konuyu nasıl değerlendiriyorsunuz?

Bir de biz kriz masasını ortaklaştırmak istedik demiştiniz. Bu konuyu biraz daha açar mısınız? İçişleri Bakanı “Biz yardımları şunun için kabul etmedik. Önce ülkemizin kapasitesini görmek istedik.” Yani biz denedik yapabilecek miyiz, yapamayacak mıyız gibi bir şey söyledi. Bir de ona bir yorum getirebilir misiniz?

Veysel Keser: Şimdi arkadaşlar, mesela bizim parti genel merkezinden gelen arkadaşlarımız, başkanlarımız, belediyelerimiz, milletvekillerimiz aradığında biz daha bu çadırı kurmamıştık. Ve belediyede değildik. Ben hükümet konağında idim. Onları da oraya çağırdık ve onları da o sırada gelen bakanla, Vali beyle de, Kaymakam beyle de görüştük sırasıyla. Bizim istediğimiz birlikte ne yapılabilir? Çünkü çok hasar gören yer orasıydı. Belediye Başkanının bağlı olduğu yerlerden birinden deniyordu ki 8-10 tane blok yıkılmış. Oysa ki her caddede 30-40 tane bina yıkılmış. Yani ilk önce sahiple- nen bölgeler, yerler böyle bir durum vardı. Ve orada Başbakan geldiğinde örneğin bizim Van

milletvekilimiz, Özdal Üçeri kendi korumalarıyla itelemeye kalkıştı. Soru sormak için elini kaldırdı, bırakmadılar konuşsun örneğin. Korumalar engellemeye çalıştı. Yani Van ve Erciş milletvekilini dinlemek istemiyor. Dolayısıyla biz buralıyız. Örneğin ben buranın belediye başkanım ve benim soyadımdan 5 kişi kayıp vermişim. Milletvekili halen evine gitmemiş, depremzede olan biziz.

Mademki gelmişse, siyasi olarak bakmıyorsa, kendilerinin bizi arayıp sorması, sahiplenmesi gerekirken, biz kendi imkanlarımızı nasıl sunabiliriz diye soruyoruz. Kayıplar vermemeze, depremzede olmamıza rağmen. Konuşmak için gidiyoruz ona bile müsaade edilmiyor. Dolayısıyla ilk başta o seti onlar çekti. Örneğin buraya bir tane çadır verilmemiş, kimse geçmiş olsun dememiş. Onlar zannediyorlar ki, burada bizim yaptıklarımız onların iktidarını ellerinden almaya yönelik bir şey, onlarda böyle bir algılaş var. Öyle değil, onlar zaten burada yok. Ve bizim gelen turlarımızı konvoy şeklinde bir tane araç arkada, bir araç önde şu anda kendi depolama bölgelerine gönderiyorlar. Şeker fabrikasına götürüyorlar. Orada kategorize edip, istifleyip güya kendileri dağıtmaya çalışıyorlar. Doğrusu o kadar uğraşa rağmen halen daha niye dağıtmıyorlar bunu da anlayamıyoruz. Bizim turlarımıza da niye el konuluyor? Sonra da deniliyor ki, he rşey talan ediliyor. Öyle bir şey yoktur kesinlikle. Erciş’in içine gidin bakın, dükkanların hepsi açıktır, kimse bir şey almıyor. Bu halk o kadar düşkün değil. Ama kendilerinin dışarıdan göndermiş olduğu birkaç tane araçlık insanla provoke etme çalışmaları var. Biz de buna müsaade etmiyoruz.

Yani şu algıyı da değiştirmek lazım. Sanıyorlar ki sadece burada mağdur olan molozların altında kalanlar ve kurtulanlardır. Ama öyle değil... Deprem olmuş şehir yıkılmış... Sen şu anda et almak istesen alamazsın, su almak istesen alamazsın, nohut almak istesen alamazsın... Kentin yıkılmış olmasından dolayı tüm bölge gıda ve destek bulmak zorunda... Bu da nüfus olarak 200 bin nüfusa tekabül ediyor. Şu anda mezarlarla birlikte 138 nokta köy var. 100 tane muhtarlık var köy var. Bizim ulaşamadığımız 20-25 tanesi kalmış. O civarda kaldı. Yaklaşık 80 köye biz gıda yardımı götürmüş durumdayız. 13 Erciş ve 3 burası olmak üzere 16 mahalleimiz var. Onlarca tır ve kamyon böyle mahallelere malzeme götürüp dağıtmış durumda ve 8 noktada da bizim yardım ve destek çadırlarımız var. Oralardaki komisyonlarımız o yardım desteklerini dağıtıyor. Yine üniversite öğrencilerimiz kendileri gönüllü olarak, bu dağıtımda görev aldılar, kendilerine de çok teşekkür ediyoruz. Durum böyledir.

Biz şimdi 8-9. günlerdeyiz. Ne olacak peki? Çarşın yok, bu insanlar nereden neyi alabilecek? Bunu sen vereceksin. Dükkanlar açıktır ama halen hiçbir dükkandan hiçbir şey alınmamıştır. Bu çok yanlış, çok geri, çarpık bir mantıktan geliyor. İşte bunlar böyledir. Kürtler deprem de vur-

sa böyledir, hırsızdır, çapulcudur, soyguncudur düşüncesini yayıyorlar. Bunun iki sebebi var, Birincisi bizi alçak göstermek, düşkün göstermek. İkincisi, bizim turlarımıza güvenlik gerekçesini yaratarak el koymak. Yani işte ‘Biz talan edilmesin diye bunu yapıyoruz. Konvoya sokuyoruz’ deniliyor. Konvoy yapıyorsan da getir bize teslim et... ama bu yapılmıyor. Konvoyla alınıp kendi depolarına götürüyorlar. Ve gelen arkadaşları da çok bilemediğimiz için çıkaramıyoruz o konvoydan. Yani gerekçe bu. İki üç tane böyle kendi dışarıdan getirdikleri burada ben örneğin Çelebibağ’da herkesin ismini bilmem, ama Çelebibağ’ı bilirim. Kim Çelebibağ’lı kim değil bunu bilirim. Burada hemen hemen her eve girmişim. Hangisi buralıdır simaen bilirim. Bir adam geliyor buralı değil örneğin, taksisiyle takip edip, gelip oradan 3-5 torba alabiliyor yani. Bu nasıl bir şey bunu gerekçe yaparak, -ki bu organize bir şeydir, biz bunu biliyoruz ve farkındayız da- bunu gerekçe yaparak hem bizi düşkün göstermek, Kürt halkını düşkün göstermek, ikincisi bizim yardım turlarımıza, konvoylarımıza el koymak. Güvenlik gerekçesiyle.

Yani biz ne kadar dağıtmışsak siz emin olun ki bir o kadarına da onlar el koymuştur. Her gün 10-15 turlarına el konuluyor. Adamlar bizi arıyor, malzeme gönderiyoruz diye, ama bunlar bize ulaşmıyor. Yetkilileri arıyoruz, telefonlara çıkmıyorlar, kendilerine söylüyoruz, çözemiyoruz. Yani olay budur. Yarın öbür gün bizim buraya gelen yardımları paketleyip -onu da eğer yaparlarsa, dağıtmayabilirler de yani- dağıtırlarsa bizim desteğimizle kendi siyasetlerini yapacaklar. Bize gelen yardımlarla kendilerine siyaset yapmış olacaklar. Yani durum burada böylesine çok çirkin bir tarzda işliyor. Eğer isterseniz hemen götürüyüm sizi, burada Erciş’e girişte sağ kol üzerinde halen hiçbir kurtarma çalışması yapılmamış olan bina var örneğin. Böyle onlarca bina gösterebiliriz size, hiçbir kurtarma çalışmasının yapılamadığı onlarca bina var. Zaten artık binalara yaklaşıldığı zaman cenazelerin kokusu geliyor, kent kokmaya başlıyor. Biraz havanın soğuk olmasından dolayı biraz daha bu koku azdır. Nasıl oluyor da bu kadar büyük bir eksikliğin, suçun içindeyken basında çıkıp kamuoyu önünde kendilerini temize çıkarabiliyorlar. Bu konuda hakikaten çok maharetli, yetenekliler. Demek bunlar başka işlerde de böyledirler. Yani hükümet, iktidar olmak demek onların gözünde böyle bir şeydir.

Mücadele Birliği: Görüşleriniz, ve anlattıklarınız bizim de düşüncelerimizi gözlemlerimizi destekliyor. Sizi oldukça uzun süre alıkoyduk. Sohbetiniz ve zaman ayırdığınız için teşekkür ederiz. Bu zor günlerin hep birlikte dayanışma içinde üstesinden gelineceğine inancımızı bir kez daha belirtelim.

Veysel Keser: Biz de buna inanıyoruz. Sizin de gözlemlediğiniz gibi burada durum böyle kısaca. Ben size teşekkür ederim, arkadaşlar. □

Baskınlar Gözaltılar Devrimi Engelleymeyecek!

1 Kasım sabahı saat 6.30 sularında eşzamanlı olarak Ankara'da birçok Mücadele Birliği okurunun evleri basılmıştır.

23 Ocak günü gözaltına alınarak 5 örgüte birden üye olmakla suçlanan tutuklu üniversite öğrencisi Yusufcan Yıldırım'ın annesi Melek Yıldırım, BES üyesi işyeri temsilcisi Ahmet Turan, Ankara Üniversitesi Hukuk Fakültesi öğrencisi Cihangir Öz, yine üniversite öğrencisi Akdemir Gedik ve Mart Kültür Sanat Derneği üyelerinden olan Eskişehir'de üniversite öğrencileri Onur Tıraş, Çağlar Bülbül, Hatay'da öğrenci Gülgün Bostancı sabah saatlerinde evleri basılarak gözaltına alınmışlardır. Eskişehir'de bulunan Onur Tıraş, Çağlar Bülbül ve Hatay'da olan Gülgün Bostancı, bu şehirlerden gözaltına alınarak Ankara'ya getirilmişlerdir.

Sabah saatlerinden itibaren Terörle Mücadele Şubesi'nde gözaltında tutulmakta olan Mücadele Birliği okurlarının ev aramalarında Komünist Manifesto, çok sayıda CD ve bilgisayar harddisklere ve flashbellek gibi "delil"lere el konulmuştur.

Gereğe olarak 30 Mayıs ve 13 Mart tarihlerinde asılan Devrimci Öğrenci Birliği ve Mücadele Birliği imzalı pankartlar ve takip eden süreçte yine Mart Kültür Sanat Düşünce Derneği üyesi olan Özgür Alkan ve Bahadır Söylemez'in davalarının devamı gibi gösterilmeye çalışılmıştır.

Yeni açılacak olan henüz yeri tutulan işlemleri sürmekte olan Mart Kültür Sanat Düşünce Derneği de zorla açılıp basılmış ve içeriği dağıtılmıştır.

Tüm bu yaşanan saldırıların içinde bulunduğumuz süreçle, dünyadaki gelişmelerle, işçi emekçilere ve Kürt halkına yapılan baskı ve saldırılarla yakından ilgisi vardır.

Biz devrimi ve sosyalizmi savunarak doğru yolda olduğumuzu biliyoruz ve doğrularını söylemekten asla vazgeçmeyeceğiz.

Baskılar Gözaltılar Bizi Yıldırılmaz!

Mücadele Birliği/Ankara

Baskınlar ve Gözaltılar Protesto Edildi

Ankara, Eskişehir ve Hatay'da yapılan gözaltılar protesto edildi. 2 Kasım günü saat 16.00'da Taksim Tramvay durağında yapılan eylemde "Baskılar Gözaltılar Tutuklamalar Bizi Yıldırılmaz, Mücadele Birliği Platformu" ve "Baskılar, Gözaltılar, Tutuklamalar Bizi Yıldırılmaz, Devrimci Öğrenci Birliği" yazılı pankartlar taşındı.

1 Kasım günü sabaha karşı 7 kişinin evleri ve Mart Kültür Düşünce Derneği basılmış, dernek talan edilmişti. Gözaltılara gerekçe olarak 30 Mart'ta yapılan Kızıldere anmaları ve 13 Mart'ta Ankara'da düzenlenen sağlık emekçilerinin mitinginde açılan, 13 Mart 1982'de idam edilen ilk işçiler olan Seyit Konuk, Necati Vardar ve İbrahim Ethem Coşkun'la ilgili pankart gösterilmişti.

Ankara Emniyet Müdürlüğü baskın yaptığı evlerden çıkan Mücadele Birliği Dergisini illegal bir yayın organı gibi göstermesi nedeni ne olabilir? Mücadele Birliği Dergisi sosyalist bir yayın olarak işçi sınıfının ve emekçilerin sesi olmuş, yasal bir yayın organıdır. Tekelci sermaye ve sınıfını ve onun devletini Mücadele Birliği ne

karşı bu denli saldırgan yapan esas neden budur.

Mücadele Birliği Platformu adına açıklama yapan Gökmen Yurdakul; "30 Mart 1972'de Kızıldere'de katledilen yoldaşlarımız ve siper yoldaşlarımızı her zaman savunduk ve savunacağız. 13 Mart 1982'de Askeri Faşist Diktatörlüğün İzmir Buca Zindanı'nda idam ettiği işçi yoldaşlarımız, Seyit Konuk İbrahim Ethem Coşkun ve Necati Vardar'ı her zaman savunduk ve savunacağız. Onların düşüncelerini ve uğrana kanlarına döktükleri bu davayı zafere kadar sürdüreceğiz" dedi.

İdamların Denizlerin, Seyitlerin yoldaşlarının mücadelesini engellemediğini, engellenemeyeceğini vurgulayan Mücadele Birliği Platformu, "Gözaltına alınanlar derhal serbest bırakılmalıdır" dedi. Eyleme BDSP destek verdi.

Antep'te Gözaltıları Protesto

1 Kasım günü Ankara, Eskişehir, Hatay'da yapılan ev baskınları sonrasında yaşanan gözaltılarla ilgili 4 Kasım günü Yeşilsu Parkı'nda saat 16.00'da bir basın açıklaması gerçekleştirildi.

"Zindanlar Yıkılsın Tutsaklara Özgürlük", "Devrimci Tutsaklar Onurumuzdur", "Baskılar Bizi Yıldırılmaz" sloganlarıyla başlayan eylemde basın açıklaması okundu.

BES ve EĞİTİM-SEN'in destek vermiş olduğu basın açıklamasında "dünyada son yaşanan işçi-emekçi ayaklanmalarıyla sonunu gören sermaye sınıfı yok oluşunu engellemek amaçlı her yerde saldırılarını arttırdığını, emekçilerin demokratik, sendikal haklar mücadelesini veren KESK'e, imhaya ve inkâra karşı özgürlük mücadelesi yürüten Kürt Halkına ve şimdi son olarak insanlığın kurtuluşu için mücadele yürüten Mücadele Birliği'ne yapılan saldırılar ve gözaltıların bunun en açık ifadesi olduğu" belirtildi.

En sonda yapılan açıklamada da bu tür saldırıların Denizlerin yoldaşlarını hiçbir zaman yıldırılmayacağını ve gözaltıların derhal serbest bırakılmaları vurgusu yapılarak basın açıklaması sona erdirildi.

Antep Mücadele Birliği Platformu

İZMİR'DE GÖZALTI SALDIRILARI PROTESTO EDİLDİ

1 Kasım Salı günü Ankara'da gözaltına alınan 7 Mücadele Birliği okuruyla ilgili İzmir'de yürüyüş ve basın açıklaması gerçekleştirildi. İzmir Mücadele Birliği Platformu tarafından 3 Kasım Perşembe günü gerçekleştirilen yürüyüş, saat 12.00'de Konak Pier önünde

toplanılarak başladı.

"Baskılar, Tutuklamalar, Gözaltılar Bizleri Yıldırılmaz Zindanlar Yıkılsın Tutsaklara Özgürlük/ Mücadele Birliği Platformu" pankartı açılırken, yürüyüş sırasında "Baskılar Bizi Yıldırılmaz", "Zindanlar Yıkılsın Tutsaklara Özgürlük", "Devrimci Tutsaklar Onurumuzdur", "Bütün İktidar Emegın Olacak", "Yaşasın Devrimci Dayanışma" sloganları atıldı. Ayrıca yürüyüş sırasında ajitasyon konuşmaları da yapıldı.

"İşçiler, emekçiler, gençler, ezilen halklar... 1 Kasım sabahı Ankara TMS hiçbir gerekçe göstermeden saçma sapan nedenlerle öğrencilerin, emekçi kadınların, kamu emekçilerinin evlerini basmış; yasal yayınları, CD'leri almışlardır. Antakya'da, Eskişehir'de ve Ankara'da eş zamanlı yapılan baskınlarda yedi yoldaşımız gözaltına alınmıştır. KESK/BES üyesi SGK İşyeri temsilcisi Ahmet Turan, Eskişehir'den 2 üniversite öğrencisi, Antakya'dan 1 üniversite öğrencisi, Ankara'dan 2 Üniversite öğrencisi ve Ankara'dan devrimci tutsak Yusufcan Yıldırım'ın annesi Melek Yıldırım haksız nedenlerle gözaltına alınmıştır. İnsanları gözaltına alarak, işkenceyle, katliamla, Kürt halkına karşı kullandıkları kimyasal silahlarla durdurabileceklerini sanıyorlar. Devrimin akışını durduramayacaksınız. İşçilerin, emekçilerin, gençliğin, ezilen halkların, emekçi kadınların mücadelesini, ezilen halkların özgürlük mücadelesini durduramayacaksınız. Tarihin akışı devrimden yanadır, işçilerden emekçilerden ezilen halklardan yanadır. Zafer savaşı işçi sınıfının, ezilen hakların olacaktır."

Saat 12.30'da Konak Eski Sümerbank önüne gelindiğinde ajitasyon konuşmalarıyla birlikte sloganlar yine haykırıldı. Okunan metinde baskınlara protesto edilirken faşizmin katliamcı yüzünün her dönemde olduğu gibi bu dönemde de en yoğun şekilde yaşandığına vurgu yapıldı. İşçilerin, emekçilerin, gençliğin ve ezilen halkların mücadelesinin zaferle sonuçlanacağını vurgusunun da yer aldığı basın açıklaması;

"İdamlar Denizlerin, Seyitlerin yoldaşlarını engelleyemedi, engelleyemez. Bizler Denizlerin, 13 Mart Savaşçıların izinden yürüyenler, işçi sınıfının devrim ve sosyalizm mücadelesini sürdüreceğiz. Gözaltılar, tutuklamalar Denizlerin, Seyitlerin yoldaşlarının mücadelesini yok edemez, tam tersine burjuvaziye ve faşizme olan öfkemizi daha da biler.

Gözaltına alınanlar derhal serbest bırakılmalıdır. Gözaltı ve tutuklamalarla faşizm egemenliğini devam ettireceğini düşünüyorsa yanılıyor.

Tarihin akışı devrimden sosyalizmden yanadır. Yaşam bizden yana..." denilerek sona erdi.

Basın metninin okunmasının ardından sloganlar tekrar atılarak basın açıklaması sona erdi. Basın açıklamasına BDSP, Partizan ve BDP destek verdi.

Baskılar, Gözaltılar Bizi Yıldırılmaz!

Zindanlar Yıkılsın Tutsaklara Özgürlük!

Fabrikalar Tarlalar Siyasi İktidar Her Şey Emegın Olacak!

Mücadele Birliği/İzmir

Ankara BES'ten Gözaltılara Tepki

BES Ankara Şubeleri, BES Ankara 1 No'lu Şube Eski Başkanı ve SGK İşyeri Temsilcisi Ahmet Turan'ın da içinde bulunduğu 8 kişinin gözaltına alınmasına tepki gösterdi. Turan ve 7 kişinin serbest bırakılmasını isteyen KESK üyeleri, "Hak alma mücadelesine yönelen faşizmin baskılara son verilmelidir" dedi.

Büro Emekçileri Sendikaları (BES) Ankara Şubelerinin üyeleri Yüksel Caddesi İnsan Hakları Anıtı önünde açıklama yaparak, önceki gün yaşanan gözaltılara tepki gösterdi. BES 1 No'lu Şube Başkanı Fikret Aslan, son yaşanan gözaltı ve tutuklamalara dikkat çekerek, "İleri demokrasiden bahsedilen bu dönemde 12 Eylül dönemini aratmayacak günler yaşanmaktadır" dedi.

Son olarak Ankara 1 No'lu Şube Eski Başkanı ve SGK İşyeri Temsilcisi Ahmet Turan'ın da içinde bulunduğu 8 kişinin gözaltına alındığına dikkat çeken Aslan, şunları söyledi: "Temsilcimiz Ahmet Turan'ın evinde bulunan yasal kitaplara ve film CD'lerine el konulmuştur. Her kitapçıda bulunan ve satılan kitaplar ve film CD'si gözaltı gerekçesi olamaz. Yine Marmara Üniversitesi Öğretim Üyesi Prof. Dr. Büşra Ersanlı, yazar Ragıp Zarakolu ve eski Genel Sekreterimiz Mustafa Avcı, operasyonlar kapsamında gözaltına alınmıştır. Adı ve gerekçesi ne olursa olsun son operasyonlar göstermiştir ki, gidişat hükümetin iddiasının bile ötesine geçmiş, hukuk ilkeleri ayaklan altına alınmıştır."

"AKP hükümetinin sadece kendine demokrat olduğu bir kez daha açığa çıkmıştır" diyen Aslan, "Bu gözaltılar, baskılar, kamu emekçilerinin yıllardır sürdürdüğü sendikal haklar, emek ve demokrasi mücadelemizi kararlılıkla sürdürmemize engel olmayacaktır" ifadelerini kullandı.

Turan ve diğer 7 kişinin derhal serbest bırakılmasını isteyen Aslan, "Hak alma mücadelesine yönelen faşizmin baskılara son verilmelidir" diye konuştu.

BES Genel Sekreteri İlknur Bilgen de yaptığı konuşmada, "Barış isteyenleri KCK, demokrasi isteyen gazetecileri Ergenekon operasyonu kapsamında tutukladılar. Parasız eğitim isteyen öğrencileri, aylarca cezaevinde tuttular. Şimdi de yıllardır sendikalaşma mücadelemizde yer alan arkadaşımızı gözaltına aldılar. Ahmet Turan bir kamu emekçisidir. Evinin bu şekilde basılarak aranması anlaşılır değildir" diye belirtti.

Turan'ın avukatı Sevinç Sarıkaya da, müvekkili hakkında ek gözaltı süresi istenebileceğini bilerek, "Görebildiğimiz kadar delil diye yine yasal kitapları topladılar. Sizlerden isteğimiz, gözaltındaki müvekkillerimizi yalnız bırakmayın. Adliyeye sevk edildikleri gün, adliye önünde olalım" dedi. □

DEVİRİMİN

Artık herkes, burjuva sendikacılar, devrimin yeminli düşmanları, alakalı alakasız herkes yeni bir iktidardan, daha da ileri giderek “işçi sınıfı iktidarı”ndan söz ediyorsa buradan çıkarılacak tek sonuç, devrim ve iktidar sorununun tartışma götürmez biçimde güncel hale geldiğidir.

Tarihsel gelişme Türkiye ve Kürdistan işçi sınıfı ile devrimci güçlerinin önüne bu görevi koymuştur. Bundan böyle bu sorunu tartışmanın anlamı yok. Sosyal reformist partilerin ve onların peşindeki oportünist hareketlerin bu görevi yok sayarak güncel başarıların peşinde koşmaları sadece onları tüketen bir çaba olacaktır; bunun ötesinde onların devrim ve iktidar sorununu görmezlikten gelmeleri bir önem taşımıyor.

Bu sözlerimizin pratik karşılığı var ve buna her gün tanık oluyoruz. Şöyle ki, sosyal reformist partilerle oportünist hareketler bir çözüme, dağılma sürecinde olduklarını kendileri itiraf ediyorlar. Gerçi onlar bu değerli itirafları yaparken kendilerinden değil de genel ifadeler kullanarak “devrimci hareketteki dağılmadan, gerilemeden” söz ediyorlar ama gerçekte anlattıkları kendi hikâyeleridir. “Devrimci hareket” derken tam da kendilerini kastediyorlar.

Sosyal reformist partilerle oportünist hareketler, “Türkiye Devrimci Hareketi”ne atfettikleri kendi durumlarını açıklarken işin kolayına kaçarak, sorunu kişilerin ihaneti, beceriksizliği, tutarsızlığı, yorgunluğu gibi önem bakımından belki de en son sırada gelecek nedenlere bağlıyorlar.

Bu çevreler gerçeklere gözlerini kapadıkları için karşılığında dağ gibi şu sorunun çıktığını göremiyorlar: Nasıl oluyor da bu kadar beceriksiz, hain, dayanıksız, tutarsız insan aynı zaman diliminde bütün örgütlerin başına dolmuşlar? Ve nasıl oluyor da emekçi sınıflar devrimci eyleme büyük istek duyarlarken, Kürt halkı eşsiz bir savaş yürütürken kitleler kendilerinden u-

zaklaşıyorlar?

Bu sorulara yanıt veremezler çünkü sorunun kaynağı kendilerinin görmek ve göstermek istedikleri yerden çok daha farklı bir yerde bulunuyor. Sorunun kaynağı, bu çevrelerin egemen sınıfa, devlete, devrime yaklaşımlarında; politik düşüncelerinde, güncel göreve ilişkin tanımlamalarında yatıyor. Bu çevrelerin aynı zaman diliminde aynı sorunlarla boğuşuyor olmalarının; hepsinin çöküş, dağılma sürecinde olmalarının gerçek bilimsel açıklaması hepsini kırmızı bir şerit gibi birleştiren ortak özellikleridir.

Bu özelliklerin başında devrimin ve iktidarın ele geçirilmesinin artık güncel bir görev haline geldiği, kitlelerin devrimci yollarla iktidarın ele geçirilmesi yönünde güçlü bir isteğe sahip oldukları gerçeğinin görülmemesi, kabul edilmemesi var. Bunun da arkasında egemen sınıf ve devletle köprüleri atmama, uzlaşma; sömürü düzeninden, orasını burasını yamayarak düzeltme koşuluyla, kopmama isteği var.

Emekçi sınıfların ve Kürt halkının, giderek daha güçlü biçimde, devrime ve devrimci eyleme istek duydukları bir dönemde böylesi bir politik çizgide olanların politik iflası kaçınılmazdı; şimdi tanık olduğumuz şey işte bu iflastır. Politik iflas bir hareketin dağılması, çözülmesi, çökmesi demektir. Sosyal reformist partilerin ve oportünist hareketlerin yaşadıkları süreç işte tam da budur.

Şimdi sosyal reformist partiler ve işe yaramazlıkları defalarca kanıtlanmış çevreler “Çatı Partisi” altında UKH’nin eteklerine tutunarak bu sürecin önüne geçmeye çalışıyorlar. UKH’nin gücü onların kurtuluş çaresi olabilir mi? UKH’nin eteklerine tutunarak ayakta kalmaya çalışmak onları dağılıp yok olmaktan kurtarmaz ama onlar bu halleriyle UKH’nin eteklerinde, UKH’nin ileriye gidişini zorlaştıran birer ağırlık olmaktan başka işe yaramazlar.

Kitle hareketinin önderliği pratik içinde ele geçirilir ya da hareket halindeki kitlelere öncülük hareketin tam ortasında yer alarak yapılır. Bunu başarabilmek için önceden bazı koşulların yerine getirilmiş olması lazım. Bu koşulların başında partinin programının, politikasının, sloganlarının, hedeflerinin emekçi sınıflara ve Kürt halkına götürülmesi, Partinin devrimin bu toplumsal güçleriyle tanıştırılmış olması gelir. Bir başka koşul ise, bu koşul-la birlikte ve bunun devamı olarak, işçi sınıfıyla, diğer emekçi sınıflarla, Kürt halkıyla güçlü bağların kurulmuş olması gelir.

ÖNDERLİĞİ

Yenilginin Belirtileri

Meclis Başkanı, çocukluk adıyla E-fendi Çiçek, değiştirilmiş adıyla Cemil Çiçek, bir söyleşide, “devlet kurumları PKK ile görüşür de yemek de yer, onlar bunun için varlar” yollu bir açıklama yaptı. Elbette “devlet kurumları” derken Nüfus Müdürlüğünü değil MİT’i kastediyor.

Demek ki devlet ve tekelci sermaye sınıfı, “devlet terör örgütüyle masaya oturmaz”, “tek çakıl taşı” edebiyatından, “görüşme de yapar, yemek de yer” noktasına gelmiş bulunuyorlar. Devletin ve egemen sınıfın bu noktaya gelmiş olması devrimin gelişimi karşısında yenilginin kanıtı sayılmalı. Şu basit nedenden dolayı: Savaşan iki taraftan yenilgiye yakın olanı uzlaşma arayışına girer, zafere yakın olan değil.

Devlet ve egemen sınıf, devrim karşısında “beyaz bayrak” çekmişler mi? Elbette değil, ama bu süreç başlamıştır ve bu yüzden hükümetin, devletin tüm politikaları bir ileri iki geri, zikzaklı, çelişkili bir haldedir. Bu saptamamız somut kanıtlara dayanıyor. Örneğin, geçtiğimiz ayın sonlarında hükümet önce G.Kürdistan’a büyük bir operasyon başlattığını duyurdu, arkasından ordunun G.Kürdistan topraklarına girmedikini açıklamak zorunda kaldı. İşçilerin kıdem tazminatını ortadan kaldıracığını gazeteler aracılığıyla yaydı, arkasından böyle bir şeyin söz konusu olmadığını açıklamak zorunda kaldı.

Ve son bir örnek: Geçmişte “aşiret lideri” diye küçümseyip aşağıladıkları Barzani’yi şimdi Devlet Başkanı düzeyinde protokolle karşılayıp Cumhurbaşkanı düzeyinde görüşmeler yapıyorlar ve “biz bu işi nasıl çözeriz” diye akıl danışıyorlar. Ankara’da, yani kendi evlerinde Barzani gelip nasihat veriyor ve “askeri operasyonları durdurun” diyor. Bu örnek bile tek başına, devlet ve hükümetin içinde bulunduğu durumu anlatmaya yeter.

Devlet ve hükümet yenilgi sürecinin derinleşmesini önlemek için şimdi, aynı zaman diliminde, iki yöntemi uygulama-

ya çalışıyorlar. Bir yandan askeri operasyonlara, polis operasyonlarına, tutuklamalara, engizisyon mahkemelerini aratmayan yargılamalarla ağır hapis cezaları vermeye devam ediyor. Diğer yandan, Kürt halkını ve emekçi sınıfları oyalayarak aldatmak için “demokratikleşme” yalanlarına başvuruyor.

Egemen sınıf adına devlet ve hükümet bu süreci durdurmak ve bundan en az zararlarla kurtulmak için bu yöntemlere başvururlarken sosyal reformist partilerle oportünist siyasi hareketler devrimi bilmez bir geleceğe erteleyerek hak ve özgürlükler için mücadeleyi başa koyuyorlar. Yani sermaye sınıfının, hükümetin, devletin değirmenine su taşıyorlar.

Önderliğin Önemi

Demek oluyor ki, devrime önderlik sorunu devrimin meyvesini hangi sınıfın toplayacağı sorunudur aynı zamanda. İşte sorun bu derece yaşamsal önemde. Ya kitleler devrimci komünist partinin bayrağı altında devrimi yapar ve iktidarı ele geçirerek tarihsel gelişme yönünde dev bir adım atarlar ya da böyle bir önderlikten yoksun hareket ederler o zaman da büyük tarihsel hareketlerinin meyvesi sermaye sınıfının kucağına tekrar düşer; sermaye sınıfı bir şekilde iktidarını korur.

Şimdi soru şudur: Devrime yönelmiş hareket halindeki kitlelerin pratik önderliği nasıl ele geçirilir ya da onların pratik önderi konumuna nasıl gelinir? Açık ki, kitleler “ben devrimci komünistim” iddiasında bulundu diye bir partinin önderliğini hemen ve kendiliğinden kabul etmezler. O partinin devrimci komünist bir programa sahip olması da bunun için tek başına yeterli değildir. Elbette devrimci komünist bir program bu işin temelidir ve o olmadan kitlelere devrimci bir önderlikten söz etmek mümkün değil.

Leninist Parti bu güne kadar sadece devrimci bir programa değil ama onunla birlikte güncel politikalarda da devrimci

komünist bir çizgiye, devrimci komünist bir öze sahip olduğunu yeterince kanıtlamıştır. Devrime yönelmiş kitlelere önderlik edebilmek için bunlar işin temeli ve zorunlu koşulu olmakla birlikte yeterli koşullar değil.

Kitle hareketinin önderliği pratik içinde ele geçirilir ya da hareket halindeki kitlelere öncülük hareketin tam ortasında yer alarak yapılır. Bunu başarabilmek için önceden bazı koşulların yerine getirilmiş olması lazım. Bu koşulların başında partinin programının, politikasının, sloganlarının, hedeflerinin emekçi sınıflara ve Kürt halkına götürülmesi, Partinin devrimin bu toplumsal güçleriyle tanıştırılmış olması gelir. Bir başka koşul ise, bu koşulla birlikte ve bunun devamı olarak, işçi sınıfıyla, diğer emekçi sınıflarla, Kürt halkıyla güçlü bağların kurulmuş olması gelir.

Bu görevlerin, ya da koşulların diyelim, yerine getirilmesinde başta Leninist kadrolar olmak üzere, partinin tüm sempatan, taraftar ve çevresinde yer alan güçlerin belirleyici olacağını belirtmek gerek. Devrimci komünist bir öze sahip politika etrafında yürütülecek günlük çalışma, ne kadar küçük, hatta önemsiz bile görünse, gelecekte tayin edici olacaktır. Emekçi insanların, işçilerin, Kürt halkının evlerine, işyerlerine, buldukları ortama kadar giderek onların yaşamının bir parçası olmak, bu bakımdan büyük öneme sahip.

Sosyal reformist partiler ile oportünist hareketlerin devrime önderlik bir yana devrim ve iktidarın ele geçirilmesi gibi bir hedeflerinin dahi olmadığı açık. Kuruluş sürecindeki “Çatı Partisi” ya da “Kongre” adı verilen oluşum için de aynı durum söz konusudur.

Sadece Leninist Parti, programıyla, güncel pratik politikada izlediği çizgiyle, yarattığı değerlerle bu görevin üstesinden gelebileceğini ortaya koymuştur.

Şimdi her şey Leninist güçlerin günlük pratik faaliyetine bağlıdır.□

"DÜŞLEDİĞİMİZ YAŞAMA ULAŞMA EYLEMİMİZDEN VAZGEÇMEYECEĞİZ!"

1 Kasım 2011 tarihinde sabah saatlerinde evlerinden alınan 5'i öğrenci 7 kişi, 3 Kasım günü çıkarıldıkları savcılık ve mahkemenin ardından serbest bırakıldı. Asılsız iddialarla gözaltına alınanlar ve avukatları tarafından 5 Kasım günü İnsan Hakları Derneği Ankara Şubesi'nde bir basın açıklaması gerçekleştirildi.

Gözaltına alınanlar, yakınları ve avukatları tarafından saat 13.00'de gerçekleştirilen basın açıklamasında gözaltına alınanların nasıl asılsız gerekçelerle gözaltına alındıkları ve her kitapçada, cd satan yerlerde bulunabilecek materyallerin nasıl "suç delili" olarak ortaya konulduğu dikkat çekti.

Basın açıklamasında 12 Eylül faşizmini bile geride bırakan bir gözaltı ve tutuklama döneminde yaşamakta olduğumuz belirtilerek önemli klasiklerden sayılan Tolstoy'un Savaş ve Barış kitabının bile suç delili sayılabildiğine dikkat çekildi.

1 Kasım 2011 Salı günü saat 06.30'da 7 kişinin gözaltına alındığı, bunlardan 2 kişinin Eskişehir, 1 kişinin Hatay, 4 kişinin de Ankara'dan alındıklarına değinilen açıklamada gözaltına alınanlardan Ahmet Turan'ın Büro Emekçileri Sendikası üyesi ve Sosyal Güvenlik Kurumu'nda 20 yılı aşkın süredir kamu emekçisi olarak görev yaptığı ifade edildi. Bir başka gözaltına alınan Cihangir Öz'ün ise Enerji Bakanlığı'nda memur olarak çalışırken aynı zamanda Ankara Üniversitesi Hukuk Fakültesi öğrencisi olduğu hatırlatılarak, gözaltına alınan Melek Yıldırım'ın da birkaç ay önce şişirilmiş haberlerle gözaltına alınıp tutuklanan öğrenci Yusuf Can Yıldırım'ın

annesini olduğu belirtildi. Bunların dışında gözaltına alınanlardan Çağlar Bülbül, Onur Tıraş, Gülgün Bostancı ve Akdemir Gedik'in ise ortak noktalarının Mart Kültür Sanat ve Düşünce Derneği'ne üye olmaları ve burada birlikte tiyatro yapmak, bağlama kurslarına katılmak vb. nedenlerin suç sayılarak gözaltına alındıklarına vurgu yapıldı.

Ev baskınlarında alınan ve örgüt üyeliğine kanıt olarak gösterilen kitapların ise trajikomik bir durum yarattığı belirtilen açıklamada bu kitapların Tolstoy'un Savaş ve Barış'ı, Komünist Manifesto, Lenin'in Devlet ve İhtilal adlı eserleri olduğu, evde bulunan bir Deniz Gezmiş posterinin ise tutanağa "50 çarpı 70 ebatlarında" ifadesiyle geçirilerek ne kadar büyük bir delil ele geçirildiğinin gösterilmeye çalışıldığı ifade edildi.

6 Mayıs'ta Denizlerin mezarı başında olmanın bile bir kanıt olarak gösterilmeye çalışıldığına işaret edilen basın açıklamasında bunların polisin cehaletini ortaya koyduğu ve dosyaları nasıl şişirerek tutuklama sebepleri ortaya koymaya çalıştığı ifade edildi.

5 kişinin serbest bırakılmasının ardından 2 kişinin savcılığın tutuklanma istemiyle hakime çıktığı hatırlatılarak, mahkemede yapılan savunmanın derneğin de, çalışmalarının da yasallığının ve meşruluğunun birçok veriyle kolaylıkla kanıtlanmasının ardından bunların da serbest bırakıldıkları belirtildi.

Tüm bunlardan geriye ev sahiplerine, komşulara, akrabalara, işyerlerinde çalışanlara korku salmanın kaldığı, amacın da bu tür baskınlarla derneklerin yasal olmadığı, izlenimi verilerek insanların tutuklanması olduğu belirtilen açıklamada, "Tarihsel haklılıktan daha güçlü bir savunma gücü olmadığı" belirtildi ve "Buradan bir kez daha haykırıyoruz... Evet bizler işçilerin, emekçilerin sanatını ve kültürünü üretmeye ve yaymaya devam edeceğiz. Bağlamada çalışacağız, türkülerde söyleyeceğiz, tiyatrolarda oynayacağız, panellerde yapacağız ve Denizlerin resimlerini duvarlarımızda taşıyacağız, her 6 Mayıs'ta mezarları başında olacağız..."

Hiçbir güç ve zorbalık bizi inandığımız düşlediğimiz yaşama ulaşılmaktan vazgeçiremeyecek... Baskılar Gözaltılar Bizi Yıldırılmaz!" denilerek basın açıklaması sona erdirildi.

Mücadele Birliği / Ankara

GAZETECİLİK İÇİN AYAĞA KALK

"Gazetecilik İçin Ayağa Kalk" günü dolayısıyla Gazetecilere Özgürlük Platformu Galatasaray Lisesi önünde eylem yaptı.

28'i ulusal düzeyde, 66'sı yerel düzeyde faaliyet gösteren toplam 94 gazeteci meslek örgütünün oluşturduğu Gazetecilere Özgürlük Platformu, medya üzerindeki baskıların, basın ve ifade özgürlüğünü tehdit eden uygulamaların derhal son bulunmasını istediler.

4 Kasım günü saat: 14.00'da bir araya gelen gazeteciler, Galatasaray Lisesi önünde toplandılar. "Gazetecilere Özgürlük", "Özgür Basın Susturulamaz", "Basın ve Düşünce Özgürlüğü" gibi dövizlerin taşındığı eylemde Türkçe-İngilizce "Özgür Gazetecilik Varsa, Özgür Toplum Vardır" pankartı açıldı.

Gazetecilere Özgürlük Platformu adına açıklama yapan; Ümit Gürtuna; "Bugün de basın ve ifade özgürlüğü üzerindeki kısıtlama-

ları protesto etmek; cezaevindeki meslektaşlarımızın özgür bırakılmasını talep etmek için; gazetecilerin, yazarların, insan hakları savunucularının yargılanmasına ve cezaevine konulmasına gerekçe oluşturulan uygulamalara karşı buradayız. Halkın gerçekleri öğrenme hakkı adına özgürce çalışmasını ortadan kaldıran yasalardaki kısıtlayıcı hükümlerin derhal değiştirilmesini istiyoruz."

Basın emekçilerinin yaşam standartlarının düşmesi, kötü çalışma koşulları, sendikasızlaştırma, patronların tehdit ve baskıları karşısında iş güvencesinden yoksun bırakılmaları ve işten atılmaları gibi sık sık karşı karşıya kaldıkları mağduriyetlerin bir an önce giderilmesinin istendiği açıklamadan sonra, cezaevindeki gazetecilere bayram dolayısıyla kartpostal ve mektup yollanması istendi. Son olarak "Yaşasın Özgür Basın Ve Bu Konuda Verilen Haklı Mücadelemiz" denilerek eylem sona erdi. □

HER ŞEYE RAĞMEN MÜCADELEYE DEVAM

Bir sabaha karşı eviniz silahlı polislerce basılıp talan edilebilir, evinizde ne var ne yoksa, dağıtılıp en sıradan kitaplar, resimler, eşyalar “örgüt üyeliği”ne kanıt olarak “suç delili olarak” gösterilebilir.

Bir de bunun yanında öğrenciyse siz hele bir de bir dernekte kültür sanat üzerine çalışmalara katılıyorsanız, öyle devrimcilerin anmalarına katılıp Deniz Gezmiş, Che Guevara'nın posterlerini bulunduruyorsanız ya da pankartlarını tutuyorsanız, eh artık gözaltına alınabilir, rahatlıkla “örgüt üyeliğine kanıt” olarak gösterilebilecek “suç delillerini” buldurduğunuzdan tutuklanabilirsiniz de... Eh... bu kadar kanıt yeter de artar bile “terörist” olarak ilan edilmeniz için..

Melek Yıldırım da 1 Kasım 2011 günü bir sabah evi silahlı polislerce basılan evdeki kitaplara posterlere resimlere el konulup “suç delili” diye mahkemeye sunulan bir kadın ve bir anne...

Bir süre önce yine Mart Kültür Sanat Derneği üyesi olduğu, Deniz Gezmiş anmasına ve 13 Mart anmasına katıldığı için tutuklanan bir öğrencinin annesi.

Melek Yıldırım, 11 aydır tutuklu olan oğlu Yusuf Can için mücadele eden bir anne... Aylarca oğlunun tutuklu bulunduğu cezaevinin kapısını aşındıran, duruşma tarihi verilmesi için mahkemeye dilekçe üzerine dilekçe veren Yıldırım, geçtiğimiz hafta gözaltına alındı. 3 gün boyunca gözaltında tutulan Yıldırım'ın evi silahlı polisler tarafından sabah saatlerinde basıldı. Komünist Manifesto ve üzerinde Che Guevara'nın resmi bulunan bir tablo da delil olarak gösterildi....

Melek Yıldırım: Ahşap üzerine Che'nin oyma resmini yapmış. Onu almıştım odasına koymuştum, onu zımladılar. Uzun bir süre onu çektiler. Komikti gerçekten. Komünist Manifesto kitabı vardı, onu aldılar.

Yaşadıklarının şaşkınlığını hala üzerinden atamayan Yıldırım, arama sırasında çantasından kendisine ait olmayan cd'ler çıktığını belirterek olay anını şöyle aktardı.

Melek Yıldırım: Sonradan beni çağırdılar. “Çantanıza da bakacağız” diye. Önce kimliğimi almak için açmıştım. Çantamda ne olup olmadığını biliyorum. Açar açmaz en üstte üç tane CD var ve ben orada neye uğradığımı şaşırıp ilk söylediğim şey, “onlar kesinlikle benim değil”.

Mart Kültür Sanat Ve Düşünce Derneği'nin kurucu üyesi olduğu gerekçesiyle gözaltına alındığını da aktardı.

Melek Yıldırım: Yasal bir dernekten dolayı, kurucu üye olmamızdan dolayı tutuklandık. Halbu ki her şey yasal çerçevede. Neticede hiçbir şey çıkmadı.

Yıldırım, çocuğu için mücadele eden bir anne olarak yaşadıklarına anlam veremiyor.

Melek Yıldırım: 500 tane üniversite öğrencisi var. KCK davalarından binlerce insan gözaltında. Ev hanımlarına falan geldi sıra. Çocuğu için mücadele veren insanlara kadar geldi bu.

Melek Yıldırım her şeye rağmen oğlu için mücadele etmeye devam edeceğini söylüyor.

Melek Yıldırım: Sizi öldürmeyen her badire sizi biraz daha güçlendiriyor. Ben de gerçekten bu badireden daha güçlü çıktım ve

şu anda daha azimliyim daha kararlıyım. Oğlum için kaldığım yerden, daha farklı, daha azimli bir şekilde mücadelemi yürüteceğim. Sadece oğlum için değil, Bahadır için, Özgür için 500 üniversite öğrencisi için. Şu anda haksız düzmece iddialarla tutuklanan herkes için.

Melek Yıldırım, gözaltına alındığı sabah yalnız değildi. Mart Kültür Sanat Ve Düşünce Derneği'nin diğer üyelerinin de evleri basıldı ve onlar da terör örgütü üyeliğinden gözaltına alındı. Gözaltına alınanlardan birisi de Enerji Bakanlığı'nda memur olarak çalışan ve aynı zamanda Ankara Üniversitesi Hukuk Fakültesi'nde öğrenci olan Cihangir Öz'dü. Derneğin çalışmalarına da katıldığını belirten Öz, gözaltına alınmasını şöyle değerlendirdi.

Cihangir Öz: Demek ki bu ülkede burjuva olmayan, AKP'li CHP'li şunlu bunlu olmayan, sadece işçi, emekçi ve yoksul olan herkes terörist. Ben de onların saflarında yer aldığım için ve onlar gibi tırnak içinde terörist olduğum için gurur duyuyorum.

Gözaltına alınanlardan birisi de 20 yılı aşkın süredir Sosyal Güvenlik Kurumu'nda görev yapan bir emekçi ve Büro Emekçileri Sendikası İşyeri Temsilcisi Ahmet Turan. Bundan sonra da mücadelenin daha zorlu olacağına işaret ediyor.

Ahmet Turan: Salıverildiğimiz andan itibaren durmadan arıyorlar ve geçmiş olsun dileklerini iletiyorlar. Hepsi başımız gözümüz üstüne ama verdiğimiz tek cevap var; esas olan bundan sonra hepimize kolay gelsin.

Mücadele Birliği/Ankara

Bakırköy Saldırısında Müdürlere Soruşturma Yok

Bakırköy Zindanı'nda bulunan kanser hastası ve görme engelli Hediye Aksoy'un tahliye edilmemesi ve tedavisinin engellenmesi nedeniyle 16 Ağustos günü kapı dövme eylemi yapan kadın devrimci tutuklulara gardiyanlar saldırmış ve birçok kadın tutsak yaralanmış vücutlarında bariz bir şekilde görülen darp izleri oluşmuştu.

Saldırının ardından avukatlar, Bakırköy savcılığına sorumlu gardiyanlar hakkında suç duyurusunda bulunmuşlardı. Darp edilen 7 tutsak kadından TKEP/L davası tutsağı Serpin Kablan, avukatı Sevinç Sarıkaya aracılığıyla 23 Ağustos tarihinde cezaevi idaresi hakkında Bakırköy Cumhuriyet Savcılığı'na suç duyurusunda bulunmuştu.

Ancak Bakırköy Cumhuriyet Savcısı Nevin Özkan, konu hakkında Kablan'ın müdür Hulisi Sağır'ı ve Muammer Aydın'ı işaret ederek, vermiş olduğu ifadeyi yok saydı. Bununla da yetinmeyen savcı, koğuşa kapısını zorlayarak, açan ve koğuştan dışarı koridora çıkan tutuklu ve hükümlülerin yeniden koğuşa yerleştirilmesi sırasında infaz koruma memurlarının görevlerinden kaynaklanan zor kullanma yetkileri dahi-

linde davrandıklarını iddia etti. Kablan'ın iddiasının soyut delillerden yoksun olduğu gerekçesiyle, 25 Ekim tarihinde konu hakkında kovuşturmaya yer olmadığına karar verdi!

Bu konuda bir açıklama yapan avukat Sevinç Sarıkaya, soruşturma kapsamında sorumluluğu üzerinden atmak isteyen cezaevi yönetiminin saldırıyı 4 gardiyanın üzerine yıktığını, savcının saldırının sorumlularının ismini talep etmesi üzerine cezaevi yönetimin gardiyanlar Sevda Korkmaz, Bilsen Kaya, Hülya Sarıdede ve Birnaz Zengin Ulutaş'ın isimlerini verdiğini belirtti.

Sarıkaya, esas sorumluların ve saldırının öncülerinin Cezaevi Müdürü Hulisi Sağır, ikinci müdür Muammer Aydın ve yardımcılarının olduğunu da vurguladı.

Saldırı anı kamera görüntülerini istediğinde savcının bu talebi reddettiğini belirten Sarıkaya, saldırı anını görüntüleyen cezaevi kameralarının görüntüleri yerine birkaç saldırıyı gösteren fotoğrafın fotokopisinin verilmesine tepki gösterdi.

Bu yapılanların hukukun çiğnenmesi olduğunu belirten avukat Sarıkaya, bu karara itiraz edeceklerini, kabul edilmezse dosyayı AİHM'e taşıyacaklarını söyledi. □

YÖK'ÜN KURULUŞU BEYAZIT'TA PROTESTO EDİLDİ

Yüksek Öğretim Kurumu (YÖK), 30. kuruluş yılında devrimci öğrenciler tarafından protesto edildi. Faşizm tarafından kurulan YÖK'ün düşünen sorgulayan öğrencilere, akademisyenlere, üniversite çalışanlarına saldırdığını, bilimsel olmayan eğitim anlayışı ile gençliğin aklını zehirleyerek, onları bencilleştirdiğini söyleyen öğrenciler, bu sene de YÖK'ü protesto etmek için alanlardaydılar. Bir araya gelen öğrenci örgütlenmeleri Devrimci Öğrenci Birliği, Devrimci Gençlik, Ekim Gençliği, Gençlik Cephesi, İşçi Cephesi, Kaldıraç, Ö-EP, PDG, DDH, Sosyalist Dayanışma Gençliği, Sosyalizm Gençliği, TÜM-İGD, YDG İstanbul'da YÖK Karşıtı Birlik'i oluşturdu.

Saat 13.00'da Laleli, Sirkeci ve İstanbul Üniversitesi'nin içinde üç noktada toplanan YÖK Karşıtı Birlik, Beyazıt İstanbul Üniversitesi ana kapısına doğru yürüyüşe başladılar.

3 kortej, "YÖK Düzenini Yıkacağız Özgürlük ve Geleceğimizi Kazanacağız, YÖK Karşıtı Birlik" yazılı Kürtçe ve Türkçe pan-

pan öğrencilerden Cemrecan Aslamacı; "Üniversite öğrencileri olarak geleceğimizi elimize almak, özgürleşebilmek için devrim mücadelesini büyüteceğiz. YÖK'ün kaldırılmasının gündemde olduğu şu günlerde bizler bunun ne anlama geldiğini biliyoruz. YÖK'ü ve YÖK düzenini gerçekten kaldırıp, eşit, parasız, bilimsel ve anadilde eğitim hakkını elde etmek, üniversite kapılarının emekçi çocuklarına açılmasını sağlamak ancak bizlerin işçi sınıfı ve emekçilerle birlikte vereceği mücadele ile kazanılacaktır" dedi.

YÖK karşıtı Birlik adına açıklama ya-

pan öğrencilerden Cemrecan Aslamacı; "Üniversite öğrencileri olarak geleceğimizi elimize almak, özgürleşebilmek için devrim mücadelesini büyüteceğiz. YÖK'ün kaldırılmasının gündemde olduğu şu günlerde bizler bunun ne anlama geldiğini biliyoruz. YÖK'ü ve YÖK düzenini gerçekten kaldırıp, eşit, parasız, bilimsel ve anadilde eğitim hakkını elde etmek, üniversite kapılarının emekçi çocuklarına açılmasını sağlamak ancak bizlerin işçi sınıfı ve emekçilerle birlikte vereceği mücadele ile kazanılacaktır" dedi.

Açıklamadan sonra sözlü olarak, Devrimci Öğrenci Birliği'ne yönelik Ankara, Eskişehir ve Hatay'da yapılan operasyonlarda gözaltına alınan öğrencilerin derhal serbest bırakılmasını istediler.

Grup Emeğe Ezgi öğrencilerin yanı sıra, Enternasyonal ve Söz veriyoruz marşları öğrencilerle birlikte söylendi. Ardından Grup Adalılar da Gündoğdu ve Çawbella, şarkılarını seslendirdiler.

Müzik gruplarının seslendirdiği şarkılardan sonra eylem sona erdi. □

ÜNİVERSİTELER DEVRİMİLE ÖZGÜRLEŞECEK

30 yıl önce üniversitelerde devrimci mücadeleyi sürdürmek, giderek yozlaşan, araştırmayan, sorgulamayan bir gençlik yaratmak için kurulan YÖK'ü ve YÖK'ün sistemini protesto etmek için Çukurova Üniversitesi'nde bir eylem gerçekleştirdik.

Devrimci Öğrenci Birliği (DÖB), DYG-M ve Gençlik Cephesi'nin ortak örgütlediği eylem 2 Kasım günü saat 12.00'de Üniversite kampüsü içerisinde R1 alanında başladı.

"Parasız Bilimsel Anadilde Eğitim Sosyalizmle Kazanılacak, Be Zıman Jiyan Nabe" pankartının açıldığı eylemde, kitle kampüs içerisinden sloganlarla yemekhane önüne doğru yürüyüşe geçti. Yürüyüş boyunca "Denizlerden Mazluma Sürüyor Bu Kavga", "YÖK Kalkacak Polis Gidecek Üniversiteler Devrimle Özgürleşecek", "Disa Disa Serhıldan Disa Berxwedan", "Kürdistan Faşizme Mezar Olacak", "Biji Bratıya Gelan" sloganları atıldı.

Yine yürüyüş sırasında Deniz Gezmiş, Mahir Çayan, İbrahim Kaypakkaya, Mazlum Doğan, Sema Yüce, Aydın Erdem ve Şerzan Kurt isimleri okunarak kitle tarafından yaşıyor sloganıyla anıldı. Devrimci Öğrenci Birliği'nden (DÖB) öğrenciler Deniz posterleri ve "Denizlerin Yolunda DÖB Saflarına" yazılı dövizlerle katıldı.

Yemekhane önüne gelen kitle basın açıklamasının okunmasının ardından sloganlarla dağıldı.

Çukurova Üniversitesi DÖB

DİCLE'DE YÖK EYLEMİ SIRASINDA PATLAMA

Dicle Üniversitesi öğrencileri YÖK'ü protesto için bir araya geldiler.

2 Kasım günü, saat 12.00'de Eğitim Fakültesi önünde toplanan öğrenciler, Fen Edebiyat Fakültesi'ne doğru yürüyüşe geçtiler. Ellerinde "Tutsak öğrenciler onurumuzdur", "Yandaş Rektör İstemiyoruz", "Perwerdehiya Bêpere, Bizanîstî, Bizimanê Zikmakî Dixwazin Em", "Xwendavanên Girtî Bila Werin Berdan" yazılı dövizler taşıyan öğrenciler, sloganlarla Fen Edebiyat Fakültesi önüne geldi ve burada basın açıklaması yaptı.

"Yaratığı korku imparatorluğu ile kendi diktatörlüğünü kurmaya çalışanlar amacına ulaşamayacaktır" denilen açıklama, "Bizler Dicle Üniversitesi öğrencileri olarak özgür ve bilimsel bir eğitim için; YÖK'ün kaldırılmasını, öldürülen öğrencilerin hesabının verilmesini, tutuklu aydın ve öğrencilerin serbest bırakılmasını istiyoruz. Bu temelde gençlik mücadelesinin öncüsü olarak var olan mücadelemizden vazgeçmeyeceğimizi, baş eğmeyeceğimizi tüm kamuoyuyla paylaşıyoruz" sözleriyle bitirildi.

Aydın Erdem şahsında tüm ölümsüzleşenler için bir dakikalık saygı duruşunun gerçekleştirilmesinin ardından üzerinde YÖK yazılı siyah bez geçirilmiş bir korkuluk ateşe verildi.

Çevik kuvvet polislerinin de bulunduğu eylemde, korkuluk yanarken büyük bir patlama sesi duyuldu. Fen-Edebiyat Fakültesi'nin 3. katında gerçekleştirilmiş olan patlamada can kaybı yaşanmazken, kattaki tüm camların kırıldığı ve kattan duman yükseldiği görüldü. Patlamanın sebebi bilinmezken, üniversiteye çok sayıda polis takviye edildi.

Amed DÖB

Üniversite Kapıları Emekçi Çocuklarına Devrimle Açılacak

İzmir’de YÖK’ün kuruluşu, Ege ve Dokuz Eylül Üniversitesi öğrencilerinin ortak eylemiyle protesto edildi.

Ege Üniversitesi’nde yapılan ortak eylem Devrimci Öğrenci Birliği (DÖB), Ekim Gençliği, Kaldıraç, Demokratik Yurtsever Gençlik,

GENÇ-SEN, Tüm-İGD, Emek Gençliği, E.Ü Felsefe Kulübü, Siyah Pembe Üçgen Eğitim Komisyonu tarafından yapıldı.

Ege Üniversitesi Edebiyat Fakültesi önünde başlayan eylem İletişim Gıda Fakülteleri’nin yanından geçilmesinin ardından KYK Yurdu’na oradan Ege Çarşı’ya geçilmesiyle sona erdi. “Gözaltılar, Tutuklamalar, Baskılar Bizleri Yıldırılmaz”, “Faşizme Karşı Omuz Omuza”, “Be Ziman Jiyan Nabe”, “YÖK Kalkacak, Polis Gidecek, Üniversiteler Bizimle Özgürleşecek”, “Katil Polis Üniversiteden Defol” vs. sloganları atıldı. Basın metninin okunmasının ardından Edebiyat Fakültesi’ne sloganlarla geçildi ve akşamki eylem için hazırlıklara başlandı.

Akşam saat 18.00’de Alsancak ÖSYM önünden başlayan eylemde “Eşit, Parasız, Bilimsel, Anadilde Eğitim” yazılı ortak bir pankart açıldı. Akşamki eylem Devrimci Öğrenci Birliği (DÖB), Ekim Gençliği, Kaldıraç, Tüm- İGD, E.Ü Felsefe Kulübü, Siyah Pembe Üçgen tarafından örgütlendi.

Ortak sloganların atılmasının ardından yürüyüşe başlandı. Bizler de Devrimci Öğrenci Birliği (DÖB) olarak eyleme “Üniversite Kapıları Emekçi Çocuklarına Devrimle Açılacak” pankartıyla katıldık. “Akademik Özgürlük Devrimle Kazanılacak”, “Denizlerin Cüreti Devrime Yürüyor”, “Deniz, Yusuf, İnan Savaşa Devam”, “Yaşasın Kürt-Türk Halklarının Mücadele Birliği”, “Zindanlar Yıkılsın Tutsaklara Özgürlük” sloganlarını attık.

Eylem Kıbrıs Şehitleri Caddesinin girişinde basın metninin okunmasıyla devam etti. Eylem basın metninin okunmasının ardından Ankara’da gözaltına alınan Mücadele Birliği okurları için İzmir Mücadele Birliği Platformu’nun yapacağı basın açıklamasına çağrı ile sona erdi. Eyleme DİP ve Liseli Arkadaş da destek verdi.

İzmir DÖB

500 Öğrenci Cezaevlerinde

Çağdaş Hukukçular Derneği (ÇHD) İstanbul Şubesi, yaptığı araştırma sonucunda bir rapor hazırladı. Bu rapora göre Türkiye ve Kürdistan cezaevlerinde 500’e yakın öğrenci tutuklu bulunuyor.

ÇHD raporunda, “Tüm ülke cezaevlerindeki tutuklu öğrenci sayısının 500 civarında olduğunu rahatlıkla söyleyebiliriz.

Özellikle Doğu ve Güneydoğu Anadolu bölgesindeki tutuklu öğrencilerin gerçek sayısının tespiti, kaynakların varlığının çok az olmasından dolayı oldukça zordur. Bölgede neredeyse hemen her gün kitlesel gözaltı ve tutuklama tedbirlerinin uygulanıyor olması gerçeği karşısında belirli bir ayıklama faaliyeti içine girilip, tutuklu öğrenciler bilgisine ulaşmak kolay olmamaktadır” ifadeleri kullanıldı.

Raporda, “Belirtmek gerekir ki bu cezaevlerindeki tüm tutuklu öğrenciler de listemize dahil edilememiştir. Öte yandan Siirt, Van, Hakkari bölgeleri de dikkate alındığında sadece Güneydoğu Anadolu bölgesindeki tutuklu öğrencilerin sayısının neredeyse tüm Türkiye’deki tutuklu öğrencilerin yarısı olduğu anlaşılmaktadır” denildi.

Raporda uzun tutukluluk sürelerine de dikkat çekilerek, “Galatasaray Üniversitesi öğrencisi Cihan Kırmızıgül 22 aydır, Ege Üniversitesi öğrencisi Rauf Düzsöz 3 yıldır, gene Ege Üniversitesi öğrencileri Eyüp Aygen ve Erdi Açıkalin 2 yıldır tutukludurlar. Öte yandan listemizde bir ve bir buçuk yıllarını tutuklu olarak geçirmiş olan 20’nin üzerinde öğrenci bulunmaktadır. Açıkça görülmektedir ki tutuklu öğrenci sayısının fazlalığı bir yana, uzun tutukluluk süreleri de son derece vahim noktadadır” denildi.

Raporda, hükümete bu konunun gündeme alınması çağrısı da yapılarak: “Gelinen aşamada ‘tutuklu öğrenciler sorunu’ olarak tanımlayabileceğimiz bu mesele acilen çözülmesi gereken bir noktaya gelmiştir. Dernek olarak daha önceki raporumuzda ve açıklamalarımızda da belirttiğimiz üzere, yargı makamlarının konu itibarıyla hukuka aykırı pratikleri ve öğrencilerin hak arama faaliyetlerinin mütemadiyen terörle mücadele yasaları kapsamına alınma yaklaşımı meselenin düğümlendiği yerdir” denildi.

Tüm bunlarla birlikte siyasal iktidarın meseleyi yok sayma veya taraf olarak yaklaşma tavrının kabul edilebilir olmadığı belirtilen raporda özellikle Adalet Bakanlığı’nın konuyu doğrudan gündemine alması ve en azından kamuoyuna açıklamada bulunması gerektiği belirtildi. □

Amed'de Serhıldan Ateşi

Malatya'da bekletilen 23 gerilla cenazesi için DTK ve BDP'nin çağrısıyla 29 Ekim günü Amed'in Bağlar Mahallesi'nde eylemler gerçekleştirildi. Esnafın kepenk kapattığı Bağlar'da 5 Nisan Mahallesi Özgür Yurttaş Derneği önünde bir araya gelen ve aralarında BDP'li milletvekilleri Ayla Akat Ata ve Demir Çelik'in de bulunduğu binlerce kişiye polis gaz bombaları ve panzerlerle saldırdı. Vekiller cop ve tazyikli su saldırısına maruz kaldılar. Saldırıda Demir Çelik'in dudağı patladı.

Eylem öncesinde eyleme katılacak kitle, ara sokaklarda eylem saatini bekliyordu. Bekleyişin heyecanına rağmen, bölgede hiçbir kıpırdanma görünmüyordu, sessizlik hakimdi. Saat 13.00'de bir araya gelen kitlenin yürüyüşü polis tarafından engellendi. Bunun üzerine kitleye hitap eden Çelik'in konuşması esnasında binlerce polis gaz bombası ve tazyikli suyla saldırdı. Polisin saldırısına kitle taş ve molotoflarla karşılık verdi.

Farklı farklı bir çok noktada lastikler yakıldı, barikatlar kuruldu. Polis helikopterinin de sürekli havadan takip ettiği ve çevik kuvvet polislerinin, panzer, toma ve akreplerin saldırılarına eylemciler de saatlerce çatışarak cevap verdiler.

Eylemciler ara sokaklara çekildi. Bir çok gözaltının yaşandığı eylemde çatışmalar yer yer devam ediyor.

AMED Mücadele Birliği Okurları

TUTUKLAMA FURYASI DEVAM EDİYOR

Türkiye'nin çoğu ilinde KCK operasyonu aldı altında yaşanan gözaltı ve tutuklama furyası profesör, gazeteci, avukat, sanatçı ve birçok akademisyen tarafından 3 Kasım'da protesto edildi.

En son İstanbul'da KCK operasyonu adı altında gerçekleştirilen ve 44 kişinin tutuklanması Beşiktaş Ağır Ceza Mahkemesi önünde protesto edildi.

Tutuklananların aralarında çoğu BDP il ve ilçe yöneticilerinin olduğu ve Prof.Dr. Büşra Ersanlı, yayıncı

Ragıp Zarakolu da dahil toplam 44 kişi tutuklanmış cezaevlerine gönderilmiştir.

Beşiktaş Ağır Ceza Mahkemesi önünde bir araya gelen avukat Hülya Gülbahar, TİHV başkanı Şebnem Korum, müzisyen Pınar Sağ, TTB eski başkanı Gençay Gürsoy'un da aralarında bir çok kişi adliye önünde basın açıklaması yaptılar. Toplanan insanlar adına açıklama yapan Ezgi Şahin; "Geçmişteki Sıkıyönetim Mahkemeleri ve Devlet Güvenlik Mahkemeleri'nin yerini alan özel yetkili mahkemelerin sınırsız yetkili hakim ve savcılar, özel konumlarından kaynaklanan güçlerini kullanarak zorbalığın hukukunu uygulanmaktadır" dedi.

Şahin; devletin ideolojik aygıtı gibi çalışan mahkemelerin, rejimin doğası gereği resmi ideolojiye karşı her türlü muhalefeti en büyük suç olarak görmekte, baskı ve gözdağı uygulayarak toplumu cendereye almaya çalışmakta olduğunu vurguladı ve "ideolojik oç alma duygusuyla hareket eden bu mahkemeler; başta Kürtler olmak üzere, sosyalistlere, bütün muhalif güçlere karşı konumlanmış durumdadır" dedi. Son yıllarda BDP'ye yönelik olarak gerçekleştirilen operasyonlarda sekiz bine yakın Kürt siyasetçiyi gözaltına alıp dört bine yakın kişiyi tutuklayarak yargı eli ile Kürtlere karşı amansız bir savaş yürütüldüğüne dikkat çekti.

Şahin açıklamasının sonunda; "bu çürümüşlüğe ve adaletsizliğe karşı savunma tarafı olarak her zaman halkların, ezilenin, hak ve özgürlüklerin yanında durmaya bedeli ne olursa olsun devam edeceğiz" dedi. Açıklamadan sonra Tahsin Yeşildere, Fatma Gül, Nursen Koray kısa konuşmalar yaparak, yapılan yargılanmalarının "uydurma gerekçelerle" tutuklanmalarının olduğunu bu haksızlıklara karşı geleceklerini belirttiler.

.....

36 Gerilla'nın Katledilmesi Protesto Edildi

İzmir'de Halk İnsiyatifi Colemerg (Hakkari) Çele (Çukurca) ilçesi Kazan Vadisi'nde kimyasal silahlarla katledilen 36 HPG'li gerillayı anmak ve katliamı, vahşeti protesto etmek için 7 Kasım günü meşaleli bir yürüyüş yaptı.

Yamanlar-2'de başlayan meşaleli yürüyüş, 29 Ekim günü Bingöl'de canlı bomba eylemi yapan gerilla Nazlı Gören-Runahi'nin taziye evinin bulunduğu Onur Mahallesi'nde son buldu.

Meşaleli yürüyüşte "Kazan Vadisinde Kimyasal Silahlarla Yapılan Vahşet Bir İnsanlık Suçudur -Halk İnsiyatifi" ve "Duh Vietnam Bu İro Kürdistanê" yazılı ve ölümsüzleşen gerillaların fotoğraflarının bulunduğu bir pankart taşındı.

Kitle trafiği tek şerit kapattı ve sık sık "Şehit Namırın", "Kürdistan Faşizme Mezar Olacak", "Ey Şehit Riyate Riyameye" sloganları atıldı.

Taziye evine gelindiğinde tüm özgürlük savaşçıları için saygı duruşundan sonra İzmir BDP İl Eş Başkanı Yıldız Yıldırım "Türkiye'de en büyük sorun Kürt sorunudur... Bütün güçleriyle neredeyse yoldan geçenleri gözaltına alacaklar... Dünya üzerinde 40 milyon Kürt var 40 milyon Kürt'ü de gözaltına alsanız bu mücadele bitmeyecek" dedi.

Yıldız Yıldırım'ın ardından Meya-Der başkanının kısa bir konuşma yapmasıyla meşaleli yürüyüş sona erdi.

Mücadele Birliği / İzmir

Savranoğlu Deri'de Mücadele Sürüyor

İzmir'in Menemen ilçesinde bulunan Savranoğlu Deri Fabrikası'nda patron Deri-İş Sendikası'na üye olan işçilerin sendikal mücadelesini engellemek için fabrikayı kapatmış ve işçileri işsiz kalmakla Tuzla'daki Kampana Deri fabrikasında çalışmak arasında seçim yapmak zorunda bırakmıştı. İşsiz kalmamak için Savranoğlu işçilerinden 38'i ailelerini geride bırakarak Tuzla'ya gelerek işbaşı yaptı. Patron İzmir'den gelen işçilere kalacak yer bile göstermeyince işçiler geceleri fabrikalarda Kampana Deri işçileriyle fabrika içinde oluşturdukları yerlerde uyuyarak, sabahladı. Sağlıksız ve iş güvenliğinin olmadığı Kampana'da iş kazalarına da maruz kalarak çalışmaya devam ettiler. Bu şartlarda çalışmalarına rağmen patron 10 gün sonra "işçilerin fabrikayı işgal ettikleri" iddiasıyla suç duyurusunda bulunarak polis zoruyla işçileri fabrikadan çıkarttı.

İzmir'den Tuzla'ya sürgün edilen Savranoğlu işçileri yaşadıkları saldırı sonrasında İzmir'deki fabrikanın başka bir isimle tekrar faaliyete geçeceğini de öğrenince, işlerine geri dönüncüye kadar mücadeleyi İzmir'de sürdürmek üzere fabrikaları önünde eyleme geçtiler. İzmir'deki Savranoğlu Deri'de yine sendikaya üye oldukları için işten atılan ve 90 gündür direnişte olan üç işçiyle birlikte eylemi sürdürmeye başladılar.

İşçiler eylemlerini sürdürürken Büyükşehir Belediyesine bağlı zabıta ekipleri fabrikaya gelerek denetim yaptı ve patronun iddia ettiği gibi "Rodeo deri" diye ayrı bir firmanın olmadığını, işletmeyi hala Mehmet Savranoğlu'nun işlettiği ve gerekli çevre önlemlerinin alınmadığını belirterek tutanakla kayıt altına aldı. Ayrıca Kimya Mühendisleri Odası'ndan gelen bir heyet de bir takım analizler yaparak fabrika üzerine veriler topladı.

Deri-İş Sendikası Genel Başkanı Musa Servi, patronun fabrika önündeki direnişi kırmak için provokasyon yaptığını belirterek, Savranoğlu ve Kampana Deri fabrikalarının sahibi olan patronun İzmir'deki fabrikanın ismini değiştirerek 'Rodeo Deri' adıyla aynı ustabaşlarına işbaşı yaptırarak tekrar açmaya çalıştığını ve işçi alımı yaptığını açıkladı. Servi, patronun amacının fabrika önündeki çadırı kaldırarak, mücadele eden işçilerin oradan uzaklaştırılması olduğunu belirterek bunun patronun planla-

dığı bir provokasyon olduğunu ifade etti.

Tuzla'daki Kampana Deri fabrikasında ise yine sendikal oldukları için işten atılan 16 işçi zorlu koşullarda yedi ayı aşkın bir süredir mücadele veriyor.

88 gündür sendikal mücadeleyi sürdüren Savranoğlu deri işçilerini 27 Ekim Perşembe günü Mücadele Birliği Platformu olarak ziyaret ettik.

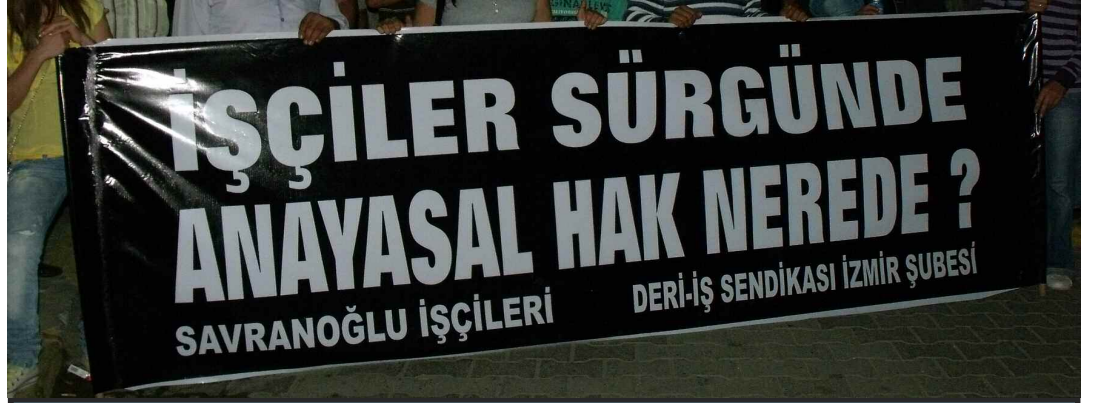
Deri işçilerinin yanına giderken yolda Deri-İş Sendikası İzmir şube başkanı Makum Alagöz ve eylemdeki işçilerle karşılaştık. Bir gün önce fabrika önünde yaşanan bir tartışmadan dolayı gözaltına alınan ve bir gündür gözaltında olan 5 işçi arkadaşlarını ziyarete gidiyorlardı. Olayla ilgili bilgi al-

dıktan sonra bizler eylem alanında kalan diğer işçi arkadaşların yanına gittik.

Eylem alanındaki işçi arkadaşlarla selamlaştıktan sonra eylem çadırında çaylarımızı içip, sohbet etmeye başladık. Eylemin geldiği aşamaya dair işçi arkadaşların düşüncelerini ve değerlendirmelerini dinledik. Sat 12.30'da İnşaat Mühendisleri Odası (İMO) ve Genç Mühendisler Komisyonu deri işçilerini ziyarete geldi. İMO ve Genç Mühendisler Komisyonu işçilerle süreç üzerine düşüncelerini ve değerlendirmelerini alıp; röportaj yaptı.

Bu verimli sohbetlerden sonra eylem yerinden ayrıldık.

Mücadele Birliği/İzmir

ÇHD'den Savranoğlu İşçilerine Destek

Eyleminin 93. gününde olan Deri-İş Sendikasına üye Savranoğlu Deri işçilerine Çağdaş Hukukçular Derneği İzmir şubesi bir basın açıklaması yaparak destek ziyaretinde bulundu.

ÇHD 1 Kasım Salı günü saat 14.00'te Savranoğlu Deri fabrikası önünde çadır kurarak eylemdeki işçileri ziyaret etti. Fabrika önünde yapılan basın açıklamasını ÇHD İzmir Şube başkanı Hüseyin Korkmaz okudu.

Okunan basın açıklamasında: "Menemen'de bulunan ve çevre sağlığından işçi sağlığına tüm yasal yükümlülükler ihlal edilerek çalıştırılan Savranoğlu fabrikasının işçileri, bu ihlallere dur demek ve kendi kaderleri üzerinde söz sahibi olabilmek, insanca yaşam ve çalışma koşulları için Deri-İş sendikasına üye oldular... Savranoğlu işverenin hukuk tanımazlığı, keyfiliği ve rahatsızlığı da sırtını bu anlayışa dayamasından, her iktidar bu gibi iktidarın da sınıfsal temeli doğrultusunda hareket ederek işçinin karşısında ve her daim işverenin yanında olmasından kaynaklanmaktadır... Tüm işçi sınıfını ve demokratik güçleri bu saldırıya karşı durarak sınıf mücadelesini yükseltmeye, bu mücadelenin kıvılcımını Savranoğlu işçilerinin örneğinde görüldüğü üzere tek tek fabrikalardan başlatarak tüm ülkeye yaymaya davet ediyor, ülkenin en büyük hukukçu örgütü olarak bugüne kadar olduğu gibi bundan sonra da sınıf dayanışmasının bilinciyle işçilerin mücadelesinin yanında olduğumuzu ilan ediyoruz" denildi.

Basın açıklamasından sonra ÇHD Savranoğlu işçileri için erzak paketlerini verdi. ÇHD avukatları işçilerle birlikte içilen çay eşliğinde çadırda sohbetler ettiler.

Savranoğlu işçileri verdikleri onurlu mücadeleyi, hukuksal çerçevede de sürdürecek. 3 Kasım günü işe iade ve sendikal hak üzerine Savranoğlu patronuna dava açacak.

Mücadele Birliği /İzmir

“TARİH, HAKKI İÇİN MÜCADELE EDENLERİN BAŞARILARI İLE YÜKLÜDÜR”

156 BEDAŞ işçisi taşeron şirketin ihalesinin bittiği gerekçesiyle işten çıkarılmış ve BEDAŞ önünde çadır kurarak işlerine geri dönebilmek için eyleme başlamışlardı. Başlattıkları eylemlerini sürdürüyorlar.

İşçiler, 26 Ekim günü Taksim Tramvay durağından BEDAŞ Genel Müdürlüğü önüne yürüyüş düzenlediler. BEDAŞ işçilerine destek üzere Devrimci İşçi Komiteleri, Halkevleri ve Tüm-İGD'den emek dostları, TTB, DİSK ve Dev Sağlık İş'ten temsilciler de yürüyüşe katıldılar.

Saat 15.00'de “Taşeron Teslim Olmayacağız / Enerji-Sen pankartı arkasında bir araya gelen BEDAŞ işçileri, Genel Müdürlük önüne geçmek istediklerinde polis barikatıyla karşılaşınca çadırları önüne geçtiler. Burada gelen destekçiler konuşmalar yaptı. Basın açıklaması okundu.

Basın açıklamasına Van ve Erçiş'teki depreme değinilerek başlandı. BEDAŞ işçileri adına basın açıklamasını Enerji-Sen Genel Başkanı Kamil Kartal yaptı. İşten atılan 156 işçinin tamamının sendika üyesi olduğuna dikkat çeken Kartal, oynanan oyunun sendikalaşmaya karşı olduğunu ve taşeron sisteme başkaldıranlara karşı hükümetin bir cezalandırma politikası uygulamakta olduğunu ifade etti.

Bu mücadelenin iş, ekmek ve onurlu bir gelecek mücadelesi olduğunu belirten Kartal 17 gün değil, aylarca dahi sürse bu mücadeleyi kazanımla sonuçlanıncaya kadar, haklarını aramaktan vazgeçmeyeceklerini, işlerine geri dönünceye kadar akıllarına, iradelerine ve bilinçlerine gem vurmaya çalışanlara karşı verdikleri kavgayı sonuna kadar götürmekten geri durmayacaklarını belirterek “Umut birliğimizde, umut mücadelemizde, umut dayanışmamızdadır” diyerek sözlerini tamamladı.

Bir hafta sonra 2 Kasım günü Taksim Tramvay durağından saat 15.00'de BEDAŞ önüne yaptıkları yürüyüşle haykırdılar taleplerini. “Taşeron Teslim Olmayacağız – Enerji-Sen” yazılı pankart açarak BEDAŞ işçilerine destek için gelen DİSK, Sine-Sen, Dev Sağlık-İş, Nakliyat-İş, Mücadele Birliği Platformu, BDSP, ÖDP, DİP, Halkevleri ve diğer emek dostlarıyla birlikte “Taşeron İşçisi Köle Değildir”, “İşçilerin Birliği Sermayeyi Yenecek”, “Yaşasın İşçilerin Mücadele Birliği”, “Söz Yetki Karar Çalışanlara”, “İşçiler Birleşin Devrim İçin Savaşın”, “Zafer Savaşın İşçilerin Olacak”, “Baskılara Değil, Maaşlara Zam”, “İş Ekmek Yoksa Barış da Yok”, “Zafer Direnen Emekçinin Olacak”, “Direne Direne, Direnişten Zafere”, “Kurtuluş Yok Tek Başına Ya Hep Beraber Ya Hep Beraber Ya Hiç Birimiz” sloganları atarak yürüyüşe geçtiler.

Basın açıklaması öncesinde Enerji-Sen Genel Başkanı Kamil Kartal çadırlarını kurarken kazanıncaya kadar eylemlerini sürdürme sözünü verdiklerini ve kararlılıkla eylemlerine sürdürdüklerini belirtti.

Konuşma sırasında iki işçi BEDAŞ binasının çatısından aşağıya “İşimizi Geri Alacağız – Enerji İşçileri” yazılı dev bir pankart astılar. Pankartın asılmasıyla birlikte kitle coşkulu bir şekilde “Zafer Direnen Emekçinin Olacak”, “Direne Direne, Direnişten Zafere” sloganları atarak enerji işçilerini selamladılar.

Basın açıklamasında Ambarlı Santrali'ndeki sahada çalışırken Gürol Camcı isimli enerji işçisinin yaşamını yitirdiği hatırlatılarak, arşivlere geçen iş kazalarının aslında bir iş cinayetini olduğu vurgulandı. “Biz biliyoruz ki, önümüzdeki engellerin aşılmasının tek yolu mücadeleden geçiyor.

Tarih hakkını bilen, hakkı için mücadele edenlerin başarıları ile yüklüdür. Bizler de kazanana kadar mücadelemizden vazgeçmeyeceğiz” sözleriyle açıklama sonlandırıldı.

Eylem Zaferle Sona Erdi

İşçiler; Bedaş Genel Merkez binası önünde kurdukları çadır eyleminin 26. gününde mücadelelerini zaferle sonuçlandırdılar.

156 işçinin işe geri alınması işçilerde büyük bir sevinç yarattı; BEDAŞ binasının önünde halaya durdular, şarkı ve türküler söylediler.

4 Kasım günü işçilerin oluşturduğu komite üyesi Selami Öğretir, duruma ilişkin BEDAŞ önünde açıklama yaptı. Öğretir, “Bugün burada 156 arkadaşımız için yakıcı olan bir sorun çözüme kavuşmuş oluyor. İşten çıkarılan arkadaşlarımız yeniden işbaşı yapacak, görevlerini en iyi şekilde yerine getirmek için yeniden emek sarf edecekler” dedi. “Taşeron Sistemi Ölümdür” diyen Öğretir, taşeronlaştırmaya karşı mücadelelerini sürdüreceklerini ve iş kolunda taşeron belasını söküp atana kadar inatla, ısrarlı olduklarını vurguladı.

Enerji Sen Başkanı Kamil Kartal, şimdilik işe iade hedeflerini kazandıklarını, ama işçilerin içeride taşeron sisteme karşı mücadele etmelerini ve diğer üye olmayan işçileri de üye yapmak zorunda olduklarını belirtti. Yapılan açıklamada işçilerin verdiği mücadeleye destek veren Mücadele Birliği, Devrimci İşçi Komiteleri, BDSP, TTB, TMMOB, Dev Sağlık İş, Nakliyat İş birçok emek örgütüne teşekkürlerini sundular. □

Billur Tuz İşçileri: “Sendika Hakkımız Engellenemez”

Çiğli Organize Sanayi Bölgesi’ndeki Billur Tuz işçileri, 27 Ekim Perşembe günü saat 14.30’da vardiya giriş çıkışında yaptıkları yürüyüş ve basın açıklamasıyla patronun tehditlerine ve saldırılarına karşı sendikalaşmaktaki kararlılıklarını bir kez daha gösterdi.

Saat 15.00’te işe başlayacak olan işçiler, yarım saat önce gelip Çiğli Organize Sanayi girişinden Billur Tuz önüne kadar açtıkları pankartla ve sloganlarla yürüdü. Yürüyüş sırasında Schneider İşyeri Komitesi, Billur Tuz işçilerine eşlik etti. Billur Tuz İşçilerini, eylemlerinin 88. gününde olan Savranoğlu Deri İşçileri ve desteğe gelen sendikalar coşkulu sloganlarla karşıladı.

Ayrıca Tek Gıda-İş 7 Nolu şubede örgütlü Aliance One Tütün Fabrikası’ndan bir grup işçi çay paydosunda işyeri önünden sloganlarla Billur Tuz işçilerine desteğe geldi. Patronun servisleri arka kapıdan alıp, içerideki işçileri ön kapıya bırakmamasına rağmen, fabrikadaki sendika üyesi işçiler de alkış ve sloganlarla eyleme katıldı.

Eylemde konuşan Tek Gıda-İş Sendikası Genel Başkan Danışmanı Gürsel Köse, Billur Tuz’u örgütlülüğe kavuşturana kadar mücadelelerinin kararlılıkla süreceğini dile getirdi. Gürsel Köse, “Üyelerimize sendikadan istifa et baskısından vazgeçin. İşveren beyaz yakalıları çoğaltıp, işçi sayısını azaltıp, burayı taşeronla bölüp sendikanın yetkisini düşürdü. Toplu iş sözleşmesi yapmadan, bu fabrikayı örgütlülüğe kavuşturmadan asla burayı terk etmeyeceğiz. Buradaki işçi arkadaşlar şunu çok iyi biliyorlar. Biz haklıyız ve biz kazanacağız. Bu mücadelede hayat bize şunu öğretti. Yan yana gelirse, güçlerimizi birleştirirsek bizi kimse yenemez. Billur Tuza sendika ya girecek ya girecek. İşveren aklını başına alsın. Eğer aklını başına almazsan üretim ve tüketimden gelen gücümüzü kullanacağız. İşçileri tehdit etmeyi ve baskı yapmayı bırakın” dedikten sonra eylemdeki Hugo Boss, Savranoğlu Deri İşçileri’ni selamlayıp, eylemleriyle ilgili bilgi verdi.

Sonra sözü Türk-İş Bölge Temsilcilerinden Tuncay Kireçkaya aldı ve eylemdeki işçileri, desteğe gelenleri selamladıktan sonra patronun baskı ve tehditlerini sona erdirmesi yönünde çağrı yaptı.

Daha sonra sözü Sendikal Güç Birliği adına TÜMTİS İzmir Şube Başkanı Şükrü Günseli aldı. Şükrü Günseli, “Billur Tuz’da sürdürülen örgütlenme müca-

delesini yürüten işçi arkadaşlarımızı bu onurlu duruşlarından dolayı selamlıyoruz. Sizler bu kararlılığı, örgütlülüğü sürdürdüğünüz sürece kazanacağınıza inanıyoruz. Hugo Boss ve Savranoğlu işçilerine yönelik saldırıları ve baskıları kınıyoruz ve buradan mücadele eden işçileri selamlıyoruz. İşveren artık Billur Tuz işçilerini köle gibi görmekten vazgeçsin. Baskılarınızla, tehditlerinizle işçilere boyun eğdiremeyeceksiniz. Sizleri uyarıyoruz. Billur Tuz İşçileri bu onurlu mücadele de yalnız değilsiniz. Zafere ulaşuncaya kadar birlikte mücadele edeceğiz” diyerek sözlerini tamamlayarak herkesi selamladı.

Eyleme Tümtis, Tez Koop-İş, Hava-İş, Belediye-İş 6 no’lu, Deri-İş, Genel-İş 5 no’lu, Tek Gıda-İş, Petrol-İş Aliğa, Basın-İş, Toleyis sendikaları, Sendikal Güç Birliği, Türk-İş Bölge Sekreteri Tuncay Kireçkaya, Deri-İş Genel Merkez Yöneticisi Hasan Ulaşan, KİPA işçileri, Çiğli Belediyesi Kafesan işyeri temsilcileri, Aliance One tütün fabrikası işçileri, Schneider İşçileri, Mücadele Birliği ve Devrimci İşçi Komiteleri katılarak destek verdi. Eylem boyunca “Billur Tuz İşçisi Yalnız Değildir”, “Birleşen İşçiler Asla Yenilmez”, “İşçilerin Birliği Sermayeyi Yenecek”, “Billur Tuza Sendika Halaylarla Girecek”, “Sendika Hakkımız Engellenemez”, “Baskılar Bizi Yıldırılmaz” sloganları atıldı.

Mücadele Birliği/İzmir

Hugo Boss Fabrikasında İşten Atmalar Sürüyor

Hugo Boss patronu, TEKSİF Sendikası’nın üyelerinin ve “Hugo Boss Fabrikasında Sendika İstemiyoruz” yazılı kâğıdı imzalamayan işçilerin işlerine son veriyor. Daha önce 27 Eylül Salı günü 1 işçi, 17 Ekim Perşembe günü 75 işçi işten atılmıştı. 27 Ekim Perşembe günü ise 32 işçiyi işten çıkardı.

Son olarak çıkarılan 32 işçiden 3 işçi TEKSİF sendikasına üye. 28 Ekim Cuma gününden itibaren TEKSİF sendikasına üye olan işçilerin eyleme katılmasıyla birlikte eylemdeki işçi sayısı 16 oldu. Gaziemir Ege Serbest Bölge ö-

nünde 16 işçi eylemlerini kararlılıkla sürdürüyorlar.

Son olarak 2 Kasım Çarşamba günü akşam saatlerinde 2; ve 3 Kasım Perşembe günü öğle saatlerinde 1 işçi işten atıldı. İşten atılan üç işçiden ikisi TEKSİF Sendikasına üye. Hugo Boss işçileri eylemlerinin 39. gününde 18 işçi olarak eylemlerine devam ediyorlar.

Mücadele Birliği Platformu olarak 39 gündür eylemde olan

Hugo Boss işçilerini 4 Kasım Cuma günü saat 13.00’te ziyaret ettik. İşçilerle süreç üzerine sohbetler ettik. Konak işçileri, Batıgül Tunç ve Savranoğlu eylemlerinden örnek aktardık. Yapılan sohbetlerden sonra destek ziyaretini sonlandırdık.

Mücadele Birliği /İzmir

SANAT META DEĞİLDİR

Ayışığı Sanat Merkezi, 29 Ekim günü sanat ve meta ilişkisi üzerine bir konferans düzenledi. Aynalı Geçit'te düzenlenen Ekin Sanat Konferansı çok sayıda aydın ve sanatçıya, emekçilere ev sahipliği yaptı.

Vedat Türkali... Bir ömrü sanata ve devri-me vermiş bu değerli yazarımız yaptı açılış konuşmasını. 92 yaşındaki dev çınar kürsüye gelerek konferansın açılış konuşmasını yaptı. İçinde yaşadığımız düzenin finans kapital düzeni olduğuna değinerek söze başlayan Türkali, maddi sorunların sanat ve sanatçı üzerindeki etkilerini anlattı.

“Sanat alanı çok geniş bir alan. Örneğin şair aç olarak birkaç şiir yazar, roman da yazar, iyi-kötü müzik de yapar. Ama örneğin sinema yapamaz. Para olmadan yapamaz, dev bir endüstridir bu. Mimarlık yapabilir mi? Ancak kağıt üzerinde kalır. Örneğin Kanuni döneminin yağma-talanı olmasa Sinan olabilir miydi? Köleler olmasaydı Antik Yunan Sanatı olur muydu, ister beğenin ister beğenmeyin. Müzik yaparsınız, ama orkestra olmadan müziği duyurabilir mi? Yapamaz, gene kağıt üzerinde kalır” diyen Türkali, “Sanatçı ister istemez parası olanlara yaklaşmak zorunda kalıyor. Bir sorun çıkıyor ortaya, ‘sen ne ödün vereceksin, o ne ödün verecek’, bir politik kavga” diyerek “Karanlıkta Uyananlar” adlı işçi filmi ni çekebilmek için gereken parayı nasıl yalan söyleyerek bulduklarını ama karşılığında filmin ilk gösterildiğinde 15 dakika ayakta alkışlandığını anlattı. Bugün sponsor ve destek olabilecek çok sayıda firma olduğunu, ama bir sanatçı bunun altına girerse çok şey kaybedeceğini anlatırken, bu işin karşılıklı ödümler meselesi olduğunu ve sanatçının eserinin özünden ödün vermesinin sanatı bitireceğini dile getirdi.

Her ne kadar alkışlanmaya itiraz etse de alkışlarla kürsüden ayrıldı Vedat Türkali. Ve konferansın ilk oturumu olan Sanat ve Meta İlişkisi konusunu Tiyatrocu Cengiz Gündoğdu ve Ayışığı Sanat Merkezi'nden Songül Yücel sundular.

70’li yıllarda hemen herkesin “solcu” olu-şunda o dönemin toplumcu yazarlarının etkili olduğunu söyleyen Gündoğdu, 12 Mart faşist darbesinden sonra küçük burjuvaların iç dünyasını, kendi acılarını ıstıraplarını anlatan romanların yazılmaya başladığını ve artık bunları okumamanın ayıp sayıldığını; bunların “en iyi” yazarlar olarak lanse edildiğini; bu sayede sistemin ihtiyacı olan bireyler yaratılmaya başlandığını anlattı. Maddi sorunları çözen dev yayınevlerinin, banka-finans sistemlerinin eserler üzerinde söz sahibi olduğunu ve eser sahibini

yönlendirdiklerini dile getirdi. Yazarların ve sanatçıların sistemin içine girmek zorunda kaldıklarını belirttikten sonra eserleri yarıştırmamanın ve ödül sisteminin de eserleri metalaştırdığını savundu. Bir romanın, bir şiirin yarışa sokulamayacağını, bunları birbiriyle kıyaslamamanın sanata aykırı olduğunu söyledi.

Artık Sanatta Star Sistemi'nin yaratılmaya başlandığını, bu sorunun üstesinden gelmek için de sanat örgütlenmeleri yaratılabileceğini, kooperatifler vb. yollarla maddi sorunları ortak çözebileceklerini anlattı.

İkinci oturumun konusu ise “Fikri Mülkiyet Hakkı” idi. Müzisyen Yücel Arzen ve Sinan Koçum bu oturumun konuklarıydı. Telif Hakları Yasasına değinen Sinan Koçum, bunun bir fikri üretenin “sadece üretene ait” olması olduğunu, bir fikri bir eseri kimin kullanıp kullanamayacağına patent sahibinin karar verebileceğini söyledi. Örnek olarak buharın sanayide kullanımını bulan James Watt’ın bu buluşunun patentini aldığını, ve buharı herhangi bir icatta kullanmak isteyen kişinin önce kendisinden izin alması gerektiğini; o dönem bilimcilerinin bu sorunu aşmak için aralarında bir patent havuzu oluşturduklarını belirtti.

Yücel Arzen ise kendisinin yaşamını sürdürmek için besteler yaptığını ve bunları müzisyenlere, firmalara sattığını anlattı. Bunun, 35 bin yıllık sanatın başına son 150 yıldır geldiğini, sanatçının artık dünya çapına yayılan eserlerine sahip çıkması gerektiğini anlattı.

Üçüncü oturum ise “Sponsor olmadan sanat yapılabilir mi” sorusunu gündeme taşıyordu. Sinemacı Ahmet Soner ve Tiyatrocu Mehmet Esatoğlu bu konuyu tartışmaya açtılar.

Mehmet Esatoğlu, 80’lerden itibaren sponsorluk kavramının ortaya çıktığını anlattı ve Kültür Bakanlığı’nın “destek”leriyle firmaların sponsorluğunun sanatçıları nasıl hizaya getirdiğini tanık olduğu örneklerle açıkladı.

Ahmet Soner de kendisinin sinemaya başladığı 65 yılında sinemanın da “katılımcılarının” olduğunu, ilk başlarda yapımçıların maddi kaynağı kendilerinin bulduğunu anlattı. Sonra-

ları ise her yönetmenin yapımçı olduğunu ve şirket kurduğunu. Kendi parasını bulan bu yapımçının tekellere bağımlı olduğunu söyledi, “tekele bağlınısanız, o sizin her şeyinize müdahale edebilir, konu seçimine, başrol oyuncusuna vb.” dedi. “Bağımsız sinemacılığın” aslında bugün kabul gören yerleşik sinema kalıplarından bağımsız olmak anlamına geldiğini söyledi, Soner. Örneğin asgari-azami süre kısıtlaması, yaş grubu kısıtlaması gibi. Bu bağımsızlığın bir kıstasının da filmin hiçbir şekilde denetime sokulmaması. Ya da star kullanmama.

Dördüncü oturumun konusu ise “Gösteri Toplumunun Bir Parçası mıyız?” Bu oturumda, bir önceki oturuma katılmamış olan Şair Ruhan Mavruk da katıldı ve önce şiirin maddi getirisi olmadığı için her zaman bu sistemde sanatın üvey evladı olduğunu söyleyerek sisteme dahil olmamış sanatçıların sorunlarını dile getirdi. Şu an bir McCarty dönemi yaşandığını söyledi ve kendisi gibilerin medyada sansüre uğradığını, dağıtım vb. engellere takıldığını anlattı. “Alternatif sanat konseyi” ya da “alternatif sanat cephesi” kurarak, festivaller organize edip, alternatif dağıtım kanalları oluşturarak sistemin içinde yer almayı reddeden sanatçıların birbirine destek olabileceğini söyledi. Yaşanılan “star sistemi”nde her ödülün bir ödünü olduğunu dile getirdi.

“Gösteri Toplumu”nu Ülkü Şeyda ve Tiyatrocu Kemal Oruç anlattı katılımcılara. “Gösteri”nin bir tanımını yapan Ülkü Şeyda şöyle sordu “yaşamda, içinde gösteri olmayan bir şey var mı?” Gösterinin bir toplumsal ilişki biçimi olduğunu ve algılarımızın bilincimiz dışında pek çok veriyi kopyaladığını ve gösterinin de bu bilincimizin dışındaki algılara hitap ettiğini anlatıyor. Slaytlar üzerinden canlı bir sunumla anlatıyor konusunu.

Kemal Oruç sözü alıp bazen gösterinin içinde gösterinin doğduğunu anlattı ve o da sistemin sizi ele geçirmesinin yolunun ödül sistemi olduğunu hatırlattı. Çocukların gösteri yapmadığı önermesine karşılık, asıl gösteriyi çocukların yaptığını söyledi. Reklamların direk bilinçaltımıza hitap ettiğini söyledi ve masada duran şişe suları örnek verdi. “Gösteri” olmaması için etiketleri sökülmiş şişe suların markasının ne olduğunun normalde olabileceğinden çok daha merak uyandırdığını belirtti.

Tam da içinde yer aldığımız sistemde her an maruz kalınan sorunlar üzerine her oturum sonrası uzun tartışmalar yaşandı ve sorular soruldu, cevaplar verildi, örnekler anlatıldı. Oluşmuş canlı geçen konferans yaklaşık 7,5 saat sürdü. □

EKİN SANAT KONFERANSI

BASKILAR BİZİ YILDIRAMAZ

YAŞASIN HALKLARIN VE İŞÇİLERİN MÜCADELE BİRLİĞİ

